

LEVITICUL

SAU A TREIA CARTE A LUI MOISE

1

1. Domnul a chemat pe Moise; i-a vorbit din cortul întâlnirii, și a zis:
2. “Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:
Cînd cineva dintre voi va aduce un dar Domnului, să-l aducă din vite, fie din cireadă fie din turmă.
3. Dacă darul lui va fi o ardere de tot din cireadă, să-l aducă din partea bărbătească fără cusur; și anume să-l aducă la ușa cortului întâlnirii, înaintea Domnului, ca să fie plăcut Domnului.
4. Să-și pună mîna pe capul dobitocului adus ca ardere de tot, și va fi primit de Domnul, ca să facă ispășire pentru el.
5. Să junghie vițelul înaintea Domnului; și preoții, fiii lui Aaron, să aducă sîngele, și să-l stropească de jur împrejur pe altarul dela ușa cortului întâlnirii.
6. Să jupoaie vițelul adus ca ardere de tot, și să-l taie în bucăți.
7. Fiii preotului Aaron să facă foc pe altar și să pună lemne pe foc.
8. Preoții, fiii lui Aaron, să așeze bucățile, capul și grăsimea, pe lemnele puse pe focul de pe altar.
9. Să spele cu apă măruntaiele și picioarele; și preotul să le ardă toate pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.
10. Dacă darul lui va fi o ardere de tot din turmă, de miei sau capre, să aducă o parte bărbătească fără cusur.
11. Să-l junghie în partea de miazănoapte a altarului, înaintea Domnului; și preoții, fiii lui Aaron, să-i stropească sîngele pe altar de jur împrejur.
12. El să-l taie în bucăți; și preotul să le pună, împreună cu capul și grăsimea, pe lemnele din focul de pe altar.
13. Să spele cu apă măruntaiele și picioarele, și preotul să le aducă pe toate, și să le ardă pe altar. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.
14. Dacă darul adus de el Domnului va fi o ardere de tot din păsări, să-l aducă din turturele sau din pui de porumbel.
15. Preotul să aducă pasărea pe altar; să-i despice capul cu unghia, și s’o ardă pe altar, iar sîngele să i se scurgă pe un perete al altarului.
16. Să scoată gușa cu penele ei, și s’o arunce lîngă altar, spre răsărit, în locul unde se strînge cenușa.
17. Să-i frîngă aripile, fără să le deslipească; și preotul să ardă pasărea pe altar, pe lemnele de pe foc. Aceasta este o ardere de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

2

1. Cînd va aduce cineva Domnului un dar ca jertfă de mîncare, darul lui să fie din floarea făinii: să toarne untdelemn peste ea, și să adauge și tămîie.
2. S’o aducă preoților, fiilor lui Aaron; preotul să ia un pumn din această floare a făinii, stropită cu untdelemn, împreună cu toată tămîia, și s’o ardă pe altar ca jertfă de aducere aminte. Acesta este un dar de mîncare de un miros plăcut Domnului.
3. Ce va rămînea din darul acesta de mîncare, să fie al lui Aaron și al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfînt între jertfele de mîncare, mistuite de foc înaintea Domnului.
4. Dacă vei aduce ca jertfă de mîncare un dar din ceea ce se coace în cuptor, să aduci niște turte nedospite, făcute din floare de făină, frămîntate cu untdelemn, și niște plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn.
5. Dacă darul tău, adus ca jertfă de mîncare, va fi o turtă coaptă în tîgae, să fie făcută din floarea făinii, nedospită și frămîntată cu untdelemn.
6. S’o frîngi în bucăți, și să torni untdelemn pe ea; acesta este un dar adus ca jertfă de mîncare.
7. Dacă darul tău adus ca jertfă de mîncare va fi o turtă coaptă pe grătar, să fie făcută din floarea

făinii, frământată cu untdelemn.

8. Darul de mâncare făcut din aceste lucruri să-l aduci Domnului; și anume, să fie dat preotului, care-l va aduce pe altar.

9. Preotul va lua din darul de mâncare partea care trebuie adusă ca aducere aminte, și o va arde pe altar. Acesta este un dar adus ca jertfă de mâncare, de un miros plăcut Domnului.

10. Ce va rămânea din darul acesta de mâncare, să fie al lui Aaron și al fiilor lui; acesta este un lucru prea sfânt între darurile mistuite de foc înaintea Domnului.

11. Niciunul din darurile, pe cari le veți aduce ca jertfă de mâncare înaintea Domnului, să nu fie făcut cu aluat; căci nu trebuie să ardeți nimic cu aluat sau cu miere, ca jertfă de mâncare mistuită de foc înaintea Domnului.

12. Ca jertfă de mâncare din cele dintâi roade, veți putea să le aduceți Domnului; dar ca dar de mâncare de un miros plăcut, să nu fie aduse pe altar.

13. Toate darurile tale de mâncare să le sărezi cu sare; să nu lași să lipsească niciodată de pe darurile tale de mâncare sarea, care este semnul legământului Dumnezeuului tău; la toate darurile tale de mâncare să aduci sare.

14. Dacă vei aduce Domnului un dar ca jertfă de mâncare din cele dintâi roade, să aduci ca dar de mâncare din cele dintâi roade ale tale, spice coapte de curînd, prăjite la foc și boabe noi pisate.

15. Să torni untdelemn pe ele, și să adaugi și tămîie; acesta este un dar de mâncare.

16. Preotul să ardă ca aducere aminte o parte din boabele pisate și din untdelemn, cu toată tămîia. Acesta este un dar adus ca jertfă de mâncare, mistuită de foc înaintea Domnului.

3

1. Cînd cineva va aduce Domnului un dar ca jertfă de mulțămire:

Dacă îl va aduce din cireadă, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, s'o aducă fără cusur, înaintea Domnului.

2. Să pună mîna pe capul dobitocului, să-l junghie la ușa cortului întîlnirii; și preoții, fiii lui Aaron, să stropească sîngele pe altar de jur împrejur.

3. Din această jertfă de mulțămire, să aducă drept jertfă mistuită de foc înaintea Domnului: grăsimea care acopere măruntaiele și toată grăsimea care ține de măruntaie;

4. cei doi rărunchi, și grăsimea de pe ei și de pe coapse, și prapurul de pe ficat, pe care-l va deslipi delîngă rărunchi.

5. Fiii lui Aaron să le ardă pe altar, deasupra arderii de tot care va fi pe lemnele de pe foc. Aceasta este o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.

6. Dacă darul pe care-l aduce ca jertfă de mulțămire Domnului, va fi din turmă, fie parte bărbătească fie parte femeiască, s'o aducă fără cusur.

7. Dacă va aduce jertfă un miel, să-l aducă înaintea Domnului.

8. Să-și pună mîna pe capul dobitocului, și să-l junghie înaintea cortului întîlnirii; fiii lui Aaron să-i stropească sîngele pe altar de jur împrejur.

9. Din această jertfă de mulțămire, să aducă o jertfă mistuită de foc înaintea Domnului, și anume: grăsimea, coada întregă, pe care o va desface dela osul spinării, grăsimea care acopere măruntaiele și toată grăsimea care ține de măruntaie,

10. cei doi rărunchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, pe care-l va deslipi de lîngă rărunchi.

11. Preotul să le ardă pe altar. Aceasta este mîncarea unei jertfe mistuite de foc înaintea Domnului.

12. Dacă darul lui va fi o capră, s'o aducă înaintea Domnului.

13. Să-și pună mîna pe capul vitei, și s'o junghie înaintea cortului întîlnirii; și fiii lui Aaron să-i stropească sîngele pe altar de jur împrejur.

14. Apoi din ea, să aducă drept jertfă mistuită de foc înaintea Domnului: grăsimea care acopere măruntaiele și toată grăsimea care ține de ele,

15. cei doi rărunchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, pe care-l va deslipi de lîngă rărunchi.

16. Preotul să le ardă pe altar. Aceasta este mîncarea unei jertfe mistuite de foc, de un miros plăcut Domnului. Toată grăsimea este a Domnului.
17. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri, în toate locurile unde veți locui: cu nici un chip să nu mîncăți nici grăsime, nici sînge.”

4

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. “Vorbește copiilor lui Israel, și spune:
“Cînd va păcătui cineva fără voie împotriva vreuneia din poruncile Domnului, făcînd lucruri cari nu trebuiesc făcute; și anume:
3. Dacă a păcătuît preotul care a primit ungerea, și prin aceasta a adus vina asupra poporului, să aducă Domnului un vițel fără cusur, ca jertfă de ispășire pentru păcatul pe care l-a făcut.
4. Să aducă vițelul la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului, să-și pună mîna pe capul vițelului, și să-l junghie înaintea Domnului.
5. Preotul, care a primit ungerea, să ia din sîngele vițelului, și să-l aducă în cortul întîlnirii:
6. să-și moaie degetul în sînge, și să stropească de șapte ori înaintea Domnului, în fața perdelei dinlăuntru a sîntului locaș.
7. Apoi preotul să ungă cu sînge coarnele altarului pentru tămîia mirositoare, care este înaintea Domnului în cortul întîlnirii; iar tot celalt sînge al vițelului să-l verse la picioarele altarului pentru arderile de tot, care este la ușa cortului întîlnirii.
8. Să ia toată grăsimea vițelului adus ca jertfă de ispășire, și anume: grăsimea care acopere măruntaiele și toată grăsimea care ține de ele,
9. cei doi rărunchi, și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, pe care-l va deslipi de lîngă rărunchi. Preotul să ia aceste părți,
10. cum se iau de la vițelul adus ca jertfă de mulțămire, și să le ardă pe altarul pentru arderile de tot.
11. Dar pielea vițelului, toată carnea lui, cu capul, picioarele, măruntaiele și balega lui,
12. adică tot vițelul care a mai rămas, să-l scoată afară din tabără, într'un loc curat, unde se aruncă cenușa, și să-l ardă cu lemne pe foc; să fie ars pe grămada de cenușă.
13. Dacă toată adunarea lui Israel a păcătuît fără voie și fără să știe, făcînd împotriva uneia din poruncile Domnului lucruri cari nu trebuiesc făcute, și făcîndu-se astfel vinovată,
14. și dacă păcatul săvîrșit s'a descoperit, adunarea să aducă un vițel ca jertfă de ispășire, și anume să-l aducă înaintea cortului întîlnirii.
15. Bătrînii adunării să-și pună mîinile pe capul vițelului înaintea Domnului, și să junghie vițelul înaintea Domnului.
16. Preotul care a primit ungerea, să aducă din sîngele vițelului în cortul întîlnirii;
17. să-și moaie degetul în sînge, și să stropească cu el de șapte ori înaintea Domnului, în fața perdelei dinlăuntru.
18. Să ungă cu sîngele acesta coarnele altarului care este înaintea Domnului în cortul întîlnirii; și să verse tot sîngele care a mai rămas la picioarele altarului pentru arderile de tot, care este la ușa cortului întîlnirii.
19. Toată grăsimea vițelului s'o ia și s'o ardă pe altar.
20. Cu vițelul acesta să facă întocmai cum a făcut cu vițelul adus ca jertfă de ispășire; să facă la fel. Astfel să facă preotul ispășire pentru ei, și li se va ierta.
21. Vițelul rămas, să-l scoată apoi afară din tabără, și să-l ardă ca și pe vițelul dinfii. Aceasta este o jertfă de ispășire pentru adunare.
22. Dacă o căpetenie a păcătuît, făcînd fără voie împotriva uneia din poruncile Domnului, Dumnezeului său, lucruri cari nu trebuiesc făcute și s'a făcut astfel vinovat,
23. și ajunge să descopere păcatul pe care l-a făcut, să aducă jertfă un țap fără cusur!
24. Să-și pună mîna pe capul țapului, și să-l junghie în locul unde se junghie arderile de tot înaintea Domnului. Aceasta este o jertfă de ispășire.
25. Preotul să ia cu degetul din sîngele jertfei de ispășire, să ungă cu el coarnele altarului pentru

- arderile de tot, iar celalt sînge să-l verse la picioarele altarului pentru arderile de tot.
26. Toată grăsimea s' o ardă pe altar, cum a ars grăsimea de la jertfa de mulțămire. Astfel va face preotul pentru căpetenia aceea ispășirea păcatului lui, și i se va ierta.
27. Dacă cineva din poporul de rînd a păcătuit fără voie, făcînd împotriva uneia din poruncile Domnului lucruri cari nu trebuiesc făcute și s' a făcut astfel vinovat,
28. și ajunge să descopere păcatul pe care l-a făcut, să aducă jertfă o iadă fără cusur, pentru păcatul pe care l-a făcut.
29. Să-și pună mîna pe capul jertfei de ispășire, și s' o junghie în locul unde se junghie arderile de tot.
30. Preotul să ia cu degetul din sîngele jertfei, să ungă coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celalt sînge să-l verse la picioarele altarului.
31. Preotul să ia toată grăsimea, cum se ia grăsimea jertfei de mulțămire, și s' o ardă pe altar, și ea va fi de un miros plăcut Domnului. Astfel va face preotul ispășirea pentru omul acesta, și i se va ierta.
32. Dacă va aduce ca jertfă de ispășire un miel, să aducă o parte femeiască fără cusur.
33. Să-și pună mîna pe capul jertfei, și s' o junghie ca jertfă de ispășire în locul unde se junghie arderile de tot.
34. Preotul să ia cu degetul din sîngele jertfei, să ungă cu el coarnele altarului pentru arderile de tot, iar tot celalt sînge să-l verse la picioarele altarului.
35. Preotul să ia toată grăsimea, cum se ia grăsimea mielului adus ca jertfă de mulțămire, și s' o ardă pe altar, peste jertfele mistuite de foc înaintea Domnului. Astfel va face preotul pentru omul acesta ispășirea păcatului pe care l-a săvîrșit, și i se va ierta.

5

1. Cînd cineva, fiind pus subt jurămînt ca martor, va păcătui, nespunînd ce a văzut sau ce știe, și va cădea astfel subt vină,
2. sau cînd cineva, fără să știe, se va atinge de ceva necurat, fie de hoitul unei fiare sălbatice necurate, fie de hoitul unei vite de casă necurate, fie de hoitul unei tîrîtoare necurate, și va băga apoi de seamă și se va face astfel vinovat;
3. sau cînd cineva, fără să ia seama, se va atinge de vreo spurcăciune omenească, de orice spurcăciune care face pe cineva necurat, și va băga de seamă mai tîrziu, și se va face astfel vinovat;
4. sau cînd cineva, vorbind cu ușurință, jură că are să facă ceva rău sau bine, și nebăgînd de seamă la început, bagă de seamă mai tîrziu, și se va face astfel vinovat;
5. Cînd cineva, deci, se va face vinovat de unul din aceste lucruri, trebuie să-și mărturisească păcatul.
6. Apoi să aducă lui Dumnezeu ca jertfă de vină, pentru păcatul pe care l-a făcut, o parte femeiască din turmă, și anume, o oaie sau o capră, ca jertfă ispășitoare. Și preotul să facă pentru el ispășirea păcatului lui.
7. Dacă nu va putea să aducă o oaie sau o capră, să aducă Domnului ca jertfă de vină pentru păcatul lui două turturele sau doi pui de porumbel, unul ca jertfă de ispășire, iar celalt ca ardere de tot.
8. Să le aducă preotului, care va jertfi întîi pe cea care are să slujească drept jertfă de ispășire. Preotul să-i frîngă cu unghia capul dela grumaz, fără să-l despartă;
9. să stropească un perete al altarului cu sîngele jertfei de ispășire, iar celalt sînge să-l stoarcă la picioarele altarului: aceasta este o jertfă de ispășire.
10. Cealaltă pasăre s' o pregătească drept ardere de tot, după rînduierile așezate. Astfel va face preotul pentru omul acesta ispășirea păcatului pe care l-a făcut, și i se va ierta.
11. Dacă nu poate să aducă nici două turturele sau doi pui de porumbel, să aducă pentru păcatul lui, ca dar, a zecea parte dintr' o efă de floarea făinii, și anume ca dar de ispășire; să nu pună untdelemn pe ea, și să n' adauge nici tămîie, căci este un dar de ispășire.
12. S' o aducă la preot, și preotul să ia din ea un pumn plin, ca aducere aminte, și s' o ardă pe altar, ca și pe darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului: acesta este un dar de ispășire.
13. Astfel va face preotul pentru omul acela ispășirea păcatului pe care l-a făcut față de unul din

aceste lucruri, și i se va ierta. Cealaltă parte care va mai rămînea din darul acesta, să fie a preotului, ca și la darul de mîncare.”

14. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

15. “Cînd cineva va face o nelegiuire și va păcătui fără voie față de lucrurile închinat Domnului, să aducă Domnului ca jertfă de vină pentru păcatul lui un berbece fără cusur din turmă, după prețuirea ta, în sicli de argint, după siclul sfîntului locaș.

16. Să mai adauge a cincea parte la prețul lucrului, cu care a înșelat sfîntul locaș, și să-l încredințeze preotului. Și preotul să facă ispășire pentru el cu berbecele adus ca jertfă pentru vină, și i se va ierta.

17. Cînd va păcătui cineva făcînd, fără să știe, împotriva uneia din poruncile Domnului, lucruri cari nu trebuiesc făcute, și se va face vinovat, purtîndu-și astfel vina,

18. să aducă preotului ca jertfă pentru vină un berbece fără cusur, luat din turmă, după prețuirea ta. Și preotul să facă pentru el ispășirea greșelii pe care a făcut-o fără să știe; și i se va ierta.

19. Aceasta este o jertfă pentru vină. Omul acesta se făcuse vinovat față de Domnul.”

6

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. “Cînd va păcătui cineva și va săvîrși o nelegiuire față de Domnul, tăgăduind aproapelui său un lucru încredințat lui, sau dat în păstrarea lui, sau luat cu sila, sau va înșela pe aproapele lui,

3. tăgăduind că a găsit un lucru pierdut, sau făcînd un jurămînt strîmb cu privire la un lucru oarecare pe care-l face omul și păcătuiește;

4. cînd va păcătui astfel și se va face vinovat, să dea înapoi lucrul luat cu sila sau luat prin înșelăciune, sau încredințat lui, sau lucrul pierdut pe care l-a găsit,

5. sau lucru pentru care a făcut un jurămînt strîmb - ori care ar fi - să-l dea înapoi întreg, să mai adauge a cincea parte din prețul lui, și să-l dea în mîna stăpînului lui, chiar în ziua cînd își va aduce jertfa lui pentru vină.

6. Iar ca jertfă pentru vină, să aducă Domnului pentru păcatul lui un berbece fără cusur, luat din turmă, după prețuirea ta, și să-l dea preotului.

7. Și preotul va face pentru el ispășirea înaintea Domnului, și i se va ierta, ori care ar fi greșeala, de care se va fi făcut vinovat.”

8. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

9. “Dă următoarea poruncă lui Aaron și fiilor săi, și zi:

“Iată legea arderii de tot. Arderea de tot să rămîna pe vatra altarului toată noaptea pînă dimineața, și în felul acesta focul să ardă pe altar.

10. Preotul să se îmbrace cu tunica de in, să-și acopere goliciunea cu ismenele, să ia cenușa făcută de focul, care va mistui arderea de tot de pe altar, și s’o verse lîngă altar.

11. Apoi să se desbrace de veșmintele lui și să se îmbrace cu altele, ca să scoată cenușa afară din tabără, într’un loc curat.

12. Focul să ardă pe altar și să nu se stingă deloc: în fiecare dimineață, preotul să aprindă lemne pe altar, să așeze arderea de tot pe ele, și să ardă deasupra grăsimii jertfelor de mulțămire.

13. Focul să ardă necurmat pe altar și să nu se stingă deloc.

14. “Iată legea darului adus ca jertfă de mîncare. Fiii lui Aaron s’o aducă înaintea Domnului, înaintea altarului.

15. Preotul să ia un pumn din floarea făinii și din untdelemn, cu toată tămîia adăugată la darul de mîncare, și s’o ardă pe altar ca aducere aminte de un miros plăcut Domnului.

16. Aaron și fiii lui să mănînce ce va mai rămînea din darul de mîncare; s’o mănînce fără aluat, într’un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii.

17. Să n’o coacă cu aluat. Aceasta este partea pe care le-am dat-o Eu din darurile Mele de mîncare mistuite de foc. Ea este un lucru prea sfînt, ca și jertfa de ispășire și ca și jertfa pentru vină.

18. Toată partea bărbătească dintre copiii lui Aaron să mănînce din ea. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri, cu privire la darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului: oricine se va atinge de ele va fi sfințit.”

19. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
20. "Iată darul pe care îl vor face Domnului Aaron și fiii lui, în ziua cînd vor primi ungerea: a zecea parte dintr'o efă de floarea făinii, ca dar de mîncare vecinic, jumătate dimineața și jumătate seara.
21. Să fie pregătită în tigaie cu untdelemn, și s'o aduci prăjită; s'o aduci coaptă și tăiată în bucăți, ca un dar de mîncare de un miros plăcut Domnului.
22. Preotul dintre fiii lui Aaron, care va fi uns în locul lui, să aducă darul acesta ca jertfă de mîncare. Aceasta este o lege vecinică înaintea Domnului: să fie arsă întregă.
23. Orice dar de mîncare al unui preot să fie ars în întregime: să nu se mănînce."
24. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
25. "Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și zi:
"Iată legea jertfei de ispășire. Vita pentru jertfa de ispășire să fie junghiată înaintea Domnului în locul unde se junghie arderea de tot: ea este un lucru prea sfînt.
26. Preotul care va aduce jertfa de ispășire, acela s'o mănînce; și anume să fie mîncată într'un loc sfînt, în curtea cortului întîlnirii.
27. Oricine se va atinge de carnea ei va fi sfințit. Dacă va sări sînge din ea pe vre un veșmînt, locul stropit cu sînge să fie spălat într'un loc sfînt.
28. Vasul de pămînt în care se va fierbe, să se spargă; dacă s'a fiert într'un vas de aramă, vasul să fie frecat și spălat cu apă.
29. Toată partea bărbătească dintre preoți să mănînce din ea: ea este un lucru prea sfînt.
30. Dar să nu se mănînce nici o jertfă de ispășire din al cărei sînge se va aduce în cortul întîlnirii pentru facerea ispășirii în sfîntul locaș: ci aceea să fie arsă în foc.

7

1. Iată legea jertfei pentru vină: ea este un lucru prea sfînt.
2. În locul unde se junghie arderea de tot, să se junghie și vita care slujește ca jertfă pentru vină. Sîngele ei să se stropească pe altar dejur împrejur.
3. Să i se aducă toată grăsimea, coada, grăsimea care acopere măruntaiele,
4. cei doi rărunchi și grăsimea de pe ei, de pe coapse, și prapurul ficatului, care va fi deslipit de lîngă rărunchi.
5. Preotul să le ardă pe altar ca jertfă mistuită de foc înaintea Domnului. Aceasta este o jertfă pentru vină.
6. Toată partea bărbătească dintre preoți să mănînce din ea; și anume s'o mănînce într'un loc sfînt, căci este un lucru prea sfînt.
7. Cu jertfa pentru vină este ca și cu jertfa de ispășire; aceeaș lege este pentru amîndouă aceste jertfe: vita jertfită va fi a preotului care va face ispășirea.
8. Preotul care va aduce arderea de tot a cuiva, să aibă pentru el pielea arderii de tot pe care a adus-o.
9. Orice jertfă de mîncare, coaptă în cuptor, gătită pe grătar sau în tigaie, să fie a preotului care a adus-o.
10. Iar orice jertfă de mîncare, frămîntată cu untdelemn și uscată, să fie a tuturor fiilor lui Aaron, a unuia ca și a celuilalt.
11. Iată legea jertfei de mulțămire, care se va aduce Domnului.
12. Dacă cineva o aduce ca jertfă de laudă, să aducă, împreună cu jertfa de mulțămire, niște turte nedospite, frămîntate cu untdelemn, niște plăcinte nedospite, stropite cu untdelemn, și niște turte din floarea de făină, prăjite și frămîntate cu untdelemn.
13. Pe lîngă aceste turte, să aducă și pîne dospită pentru darul lui de mîncare, împreună cu jertfa lui de laudă și de mulțămire.
14. Din toate acele daruri să aducă Domnului cîte o bucată, ca dar ridicat; ea să fie a preotului care stropește sîngele jertfei de mulțămire.
15. Carnea jertfei de laudă și de mulțămire să fie mîncată chiar în ziua în care este adusă; să nu se lase nimic din ea pînă dimineața.

16. Dacă aduce cineva o jertfă pentru împlinirea unei juruințe, sau ca dar de bună voie, jertfa să fie mîncată chiar în ziua cînd o va aduce; iar ce va rămînea din ea, să se mănînce a doua zi.
17. Ce va mai rămînea din carnea vitei pînă a treia zi, să fie ars în foc.
18. Dacă s'ar întîmpla să mănînce cineva a treia zi din carnea jertfei lui de mulțămire, jertfa lui nu va fi primită, și nu se va ținea în seamă celui ce a adus-o: ci va fi un lucru urîcios, și oricine va mînca din ea își va purta vina.
19. Nici carnea care s'a atins de ceva necurat nu trebuie mîncată: ci trebuie arsă în foc. Orice om curat poate să mănînce carne;
20. dar acela care, găsindu-se în stare de necurătenie, va mînca din carnea jertfei de mulțămire, care este a Domnului, să fie nimicित din poporul său.
21. Și cine se va atinge de ceva necurat, fie de vreo spurcăciune omenească, fie de un dobitoc necurat, fie de o altă spurcăciune, și va mînca din carnea jertfei de mulțămire care este a Domnului, să fie nimicित din poporul său.“
22. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
23. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune:
„Să nu mîncați grăsime de bou, de miel sau de capră.
24. Grăsimea unui dobitoc mort sau sfîșiat de fiară va putea să fie întrebuințată la orice alt ceva, numai să n'o mîncați.
25. Căci cine va mînca din grăsimea dobitoacelor din cari se aduc Domnului jertfe mistuite de foc, va fi nimicित din poporul său.
26. Să nu mîncați sînge, nici de pasăre, nici de vită, în toate locurile în cari veți locui.
27. Cine va mînca vreun fel de sînge, va fi nimicित din poporul său!“
28. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
29. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:
„Cine va aduce Domnului jertfa lui de mulțămire, să aducă Domnului darul lui, luat din jertfa lui de mulțămire.
30. Să aducă cu mîinile lui ceea ce trebuie mistuit de foc înaintea Domnului; și anume să aducă grăsimea cu pieptul, pieptul ca să-l legene într'o parte și într'alta, ca dar legănat înaintea Domnului.
31. Preotul să ardă grăsimea pe altar, iar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor lui.
32. Din jertfele voastre de mulțămire, să dați preotului și spata dreaptă, aducînd-o ca dar luat prin ridicare.
33. Spata aceea dreaptă să fie partea aceluia dintre fiii lui Aaron, care va aduce sîngele și grăsimea jertfei de mulțămire.
34. Căci Eu iau din jertfele de mulțămire, aduse de copiii lui Israel, pieptul care va fi legănat într'o parte și într'alta, ca dar legănat, și spata, care va fi adusă ca dar luat prin ridicare, și le dau preotului Aaron și fiilor lui, printr'o lege vecinică, pe care o vor păzi totdeauna copiii lui Israel.
35. Acesta este dreptul, pe care li-l va da ungera lui Aaron și a fiilor lui asupra jertfelor mistuite de foc înaintea Domnului, din ziua cînd vor fi înfățișați ca să fie în slujba Mea ca preoți.
36. Iată ce poruncește Domnul să le dea copiii lui Israel din ziua ungerii lor; aceasta va fi o lege vecinică printre urmașii lor.“
37. Aceasta este legea arderii de tot, a darului de mîncare, a jertfei de ispășire, a jertfei pentru vină, a închinării în slujba Domnului, și a jertfei de mulțămire.
38. Domnul a dat-o lui Moise pe muntele Sinai, în ziua cînd a poruncit copiilor lui Israel să-și aducă darurile înaintea Domnului, în pustia Sinai.

8

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Ia pe Aaron și pe fiii lui împreună cu el, veșmintele, untdelemnul† pentru ungere, vițelul pentru jertfa de ispășire, cei doi berbeci și coșul cu azimile,
3. și cheamă toată adunarea la ușa cortului întîlnirii.“
4. Moise a făcut cum îi poruncise Domnul; și adunarea s'a strîns la ușa cortului întîlnirii.

5. Moise a zis adunării: „Iată ce a poruncit Domnul să se facă.“
6. Moise a adus pe Aaron și pe fiii lui, și i-a spălat cu apă.
7. A pus tunica pe Aaron, l-a încins cu brîul, l-a îmbrăcat cu mantia, și a pus pe el efodul, pe care l-a strîns cu brîul efodului cu care l-a îmbrăcat.
8. I-a pus pieptarul, și a pus în pieptar Urim și Tumim.
9. I-a pus mitra pe cap, iar pe partea dinainte a mitrei a așezat placa de aur, cununa împărătească sfîntă, cum poruncise lui Moise Domnul.
10. Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns sfîntul locaș și toate lucrurile, cari erau în el, și le-a sfințit.
11. A stropit cu el altarul de șapte ori, și a uns altarul și toate uneltele lui, și ligheanul cu piciorul lui, ca să le sfințească.
12. Din untdelemnul pentru ungere a turnat pe capul lui Aaron, și l-a uns, ca să-l sfințească.
13. Moise a adus și pe fiii lui Aaron; i-a îmbrăcat cu tunicile, i-a încins cu brîiele, și le-a legat scufiile, cum poruncise lui Moise Domnul.
14. A apropiat apoi vițelul adus ca jertfă de ispășire; și Aaron și fiii lui și-au pus mînilor pe capul vițelului adus ca jertfă de ispășire.
15. Moise l-a junghiat, a luat sînge, și a uns cu degetul coarnele altarului de jur împrejur, și a curățit altarul; celalt sînge l-a turnat la picioarele altarului, și l-a sfințit astfel, făcînd ispășire pentru el.
16. A luat apoi toată grăsimea care acopere măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea lor, și le-a ars pe altar.
17. Iar cealaltă parte care a mai rămas din vițel și anume: pielea, carnea și balega, le-a ars în foc, afară din tabără, cum poruncise lui Moise Domnul.
18. A apropiat apoi berbecelul pentru arderea de tot; și Aaron și fiii lui și-au pus mînilor pe capul berbecelului.
19. Moise l-a junghiat, și a stropit sîngele pe altar de jur împrejur.
20. A tăiat berbecelul în bucăți, și a ars capul, bucățile și grăsimea.
21. A spălat cu apă măruntaiele și picioarele, și a ars tot berbecelul pe altar: aceasta a fost arderea de tot, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului, cum poruncise lui Moise Domnul.
22. A adus apoi celalt berbecel, adică berbecelul pentru închinarea în slujba Domnului; și Aaron și fiii lui și-au pus mînilor pe capul berbecelului.
23. Moise a junghiat berbecelul, a luat din sîngele lui, și a pus pe marginea urechii drepte a lui Aaron, pe degetul cel mare al mîinii drepte și pe degetul cel mare de la piciorul lui cel drept.
24. A adus pe fiii lui Aaron, a pus sînge pe marginea urechii lor drepte, pe degetul cel mare al mîinii drepte și pe degetul cel mare de la piciorul lor cel drept, iar sîngele rămas l-a stropit pe altar de jur împrejur.
25. A luat grăsimea, coada, toată grăsimea care acopere măruntaiele, prapurul ficatului, cei doi rărunchi cu grăsimea lor, și spata dreaptă;
26. a luat de asemenea din coșul cu azimi, pus înaintea Domnului, o turtă fără aluat, o turtă de pîne făcută cu untdelemn și o plăcintă, și le-a pus pe grăsime și pe spata dreaptă.
27. Toate aceste lucruri le-a pus în mînilor lui Aaron și în mînilor fiilor săi, și le-a legănat într' o parte și într' alta, ca dar legănat înaintea Domnului.
28. Apoi Moise le-a luat din mînilor lor, și le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot; aceasta a fost jertfa de închinare în slujba Domnului, o jertfă mistuită de foc, de un miros plăcut Domnului.
29. Moise a luat pieptul berbecelului de închinare în slujba Domnului și l-a legănat într' o parte și într' alta ca dar legănat înaintea Domnului; aceasta a fost partea lui Moise, cum poruncise lui Moise Domnul.
30. Moise a luat din untdelemnul pentru ungere și din sîngele de pe altar; a stropit cu el pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor; și a sfințit astfel pe Aaron și veșmintele lui, pe fiii lui Aaron și veșmintele lor împreună cu el.
31. Moise a zis lui Aaron și fiilor lui: „Fierbeți carnea la ușa cortului întîlnirii; acolo s' o mîncăți, împreună cu pîne care este în coș pentru jertfa de închinare în slujba Domnului, cum am poruncit, zicînd: „Aaron și fiii lui s' o mînce.“

32. Iar partea care va mai rămînea din carne și din pîne, s'o ardeți în foc.
33. Timp de șapte zile, să nu ieșiți de loc din ușa cortului întîlnirii, pînă se vor împlini zilele pentru închinarea voastră în slujba Domnului; căci șapte zile se vor întrebuița pentru închinarea voastră în slujba Domnului.
34. Ce s'a făcut azi, Domnul a poruncit să se facă și deacum încolo ca ispășire pentru voi.
35. Să rămîneți dar șapte zile la ușa cortului întîlnirii, zi și noapte, și să păziți poruncile Domnului, ca să nu muriți; căci așa mi s'a poruncit.“
36. Aaron și fiii lui au făcut toate cele poruncite de Domnul prin Moise.

9

1. În ziua a opta, Moise a chemat pe Aaron și pe fiii lui, și pe bătrînii lui Israel.
2. Și a zis lui Aaron: „Ia un vițel pentru jertfa de ispășire, și un berbec pentru arderea de tot, amîndoi fără cusur, și adu-i înaintea Domnului.
3. Să vorbești copiilor lui Israel, și să le spui: „Luați un țap, pentru jertfa de ispășire, un vițel și un miel de un an și fără cusur, pentru arderea de tot;
4. un taur și un berbec, pentru jertfa de mulțămire, ca să-i jertfiți înaintea Domnului, și un dar de mîncare, frămîntat cu untdelemn. Căci azi vi se va arăta Domnul.“
5. Ei au adus înaintea cortului întîlnirii tot ce poruncise Moise; și toată adunarea s'a apropiat, și a stătut înaintea Domnului.
6. Moise a zis: „Să faceți ce a poruncit Domnul; și vi se va arăta slava Domnului.“
7. Moise a zis lui Aaron: „Apropie-te de altar; adu-ți jertfa ta de ispășire și arderea ta de tot, și fă ispășire pentru tine și pentru popor; adu și jertfa poporului și fă ispășire pentru el, cum a poruncit Domnul.“
8. Aaron s'a apropiat de altar, și a junghiat vițelul pentru jertfa lui de ispășire.
9. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele la el; el și-a muiat degetul în sînge, a uns coarnele altarului, iar celalt sînge l-a turnat la picioarele altarului.
10. A ars pe altar grăsimea, rărunchii, și prapurul ficatului dela vițelul pentru jertfa de ispășire, cum poruncise lui Moise Domnul.
11. Iar carnea și pielea le-a ars în foc afară din tabără.
12. A junghiat apoi arderea de tot. Fiii lui Aaron i-au adus sîngele la el, și el l-a stropit pe altar de jur împrejur.
13. I-au adus și arderea de tot tăiată în bucăți, cu cap cu tot, și le-a ars pe altar.
14. A spălat măruntaiele și picioarele, și le-a ars pe altar, deasupra arderii de tot.
15. În urmă, a adus jertfa pentru popor. A luat țapul pentru jertfa de ispășire a poporului, l-a junghiat, și l-a adus jertfă de ispășire, ca și pe cea dintîi jertfă.
16. A adus apoi arderea de tot, și a jertfit-o, după rînduielile așezate.
17. A adus și jertfa de mîncare, a umplut un pumn din ea, și a ars-o pe altar, afară de arderea de tot de dimineață.
18. A junghiat apoi taurul și berbecul, ca jertfă de mulțămire pentru popor. Fiii lui Aaron au adus sîngele la el, și el a stropit pe altar de jur împrejur.
19. I-au adus apoi grăsimea taurului și a berbecului, coada, grăsimea care acopere măruntaiele, rărunchii, și prapurul ficatului;
20. au pus grăsimile acestea deasupra piepturilor, și el a ars grăsimile pe altar.
21. Aaron a legănat într'o parte și într'alta, ca dar legănat înaintea Domnului, piepturile și spata dreaptă, cum poruncise lui Moise Domnul.
22. Aaron și-a ridicat mîinile spre popor, și l-a binecuvîntat. Apoi, după ce a adus jertfa de ispășire, ardereade tot și jertfa de mulțămire, s'a pogorît.
23. Moise și Aaron au intrat în cortul întîlnirii. Cînd au ieșit din el, au binecuvîntat poporul. Și slava Domnului s'a arătat întregului popor.
24. Un foc a eșit dinaintea Domnului, și a mistuit pe altar arderea de tot și grăsimile. Tot poporul a văzut lucrul acesta; au scos strigăte de bucurie, și s'au aruncat cu fața la pămînt.

1. Fiii lui Aaron, Nadab și Abihu, și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea, și au pus tămâie pe foc; și au adus astfel înaintea Domnului foc străin, lucru pe care El nu li-l poruncise.
2. Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului.
3. Moise a zis lui Aaron: „Aceasta este ce a spus Domnul, când a zis: „Voi fi sfințit de cei ce se apropie de Mine, și voi fi proslăvit în fața întregului popor.“ Aaron a tăcut.
4. Și Moise a chemat pe Mișael și Elțafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a zis: „Apropiați-vă, scoateți pe frații voștri din sfântul locaș, și duceți-i afară din tabără.“
5. Ei s’au apropiat, și i-au scos afară din tabără, îmbrăcați în tunicile lor, cum zisese Moise.
6. Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, fiii lui Aaron: „Să nu vă descoperiți capetele, și să nu vă rupeți hainele, ca nu cumva să muriți, și să Se mînie Domnul împotriva întregii adunări. Lăsați pe frații voștri, pe toată casa lui Israel, să plîngă arderea care a venit dela Domnul.
7. Voi să nu ieșiți din ușa cortului întîlnirii, ca să nu muriți; căci untdelemnul ungerii Domnului este peste voi.“ Ei au făcut cum zisese Moise.
8. Domnul a vorbit lui Aaron, și a zis:
9. „Tu și fiii tăi împreună cu tine, să nu beți vin, nici băutură ametoare, când veți intra în cortul întîlnirii, ca să nu muriți: aceasta va fi o lege vecinică printre urmașii voștri,
10. ca să puteți deosebi ce este sfînt de ce nu este sfînt, ce este necurat de ce nu este curat,
11. și să puteți învăța pe copiii lui Israel toate legile, pe cari li le-a dat Domnul prin Moise.“
12. Moise a zis lui Aaron, lui Eleazar și lui Itamar, cei doi fii cari mai rămăseseră lui Aaron: „Luați partea din darul de mîncare rămasă din jertfele mistuite de foc înaintea Domnului, și mîncăți-o fără aluat lîngă altar: căci este un lucru prea sfînt.
13. S’o mîncăți într’un loc sfînt; acesta este dreptul tău și dreptul fiilor tăi, ca parte din darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului; căci așa mi-a fost poruncit.
14. Să mîncăți de asemenea într’un loc curat, tu, fiii tăi și fiicele tale împreună cu tine, pieptul care a fost legănat într’o parte și alta, și spata care a fost adusă ca jertfă prin ridicare; căci ele vă sînt date, ca un drept cuvenit ție și ca un drept cuvenit fiilor tăi, din jertfele de mulțămire ale copiilor lui Israel.
15. Împreună cu grăsimile rînduite să fie mistuite de foc, ei vor aduce spata adusă ca jertfă prin ridicare, și pieptul care se leagăna într’o parte și alta înaintea Domnului; ele vor fi ale tale și ale fiilor tăi împreună cu tine, printr’o lege vecinică, așa cum a poruncit Domnul.“
16. Moise a căutat țapul adus ca jertfă de ispășire; și iată că fusese ars. Atunci s’a mîniat pe Eleazar și Itamar, fiii cari mai rămăseseră lui Aaron, și a zis:
17. „Pentru ce n’ați mîncat jertfa de ispășire într’un loc sfînt? Ea este un lucru prea sfînt; și Domnul v’a dat-o, ca să purtați nelegiuirea adunării, și să faceți ispășire pentru ea înaintea Domnului.
18. Iată că sîngele jertfei n’a fost dus înlăuntrul sfîntului locaș; trebuiați s’o mîncăți în sfîntul locaș, cum am poruncit.“
19. Aaron a răspuns lui Moise: „Iată, ei și-au adus azi jertfa de ispășire și arderea lor de tot înaintea Domnului; și, după cele ce mi s’au întîmplat, dacă aș fi mîncat azi jertfa de ispășire, ar fi fost bine oare înaintea Domnului?“
20. Moise a auzit și a fost mulțămit cu aceste cuvinte.

1. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și le-a zis:
2. „Vorbiți copiilor lui Israel, și spuneți-le:
„Iată dobitoacele pe cari le veți mîncă dintre toate dobitoacele depe pămînt.
3. Să mîncăți orice dobitoc care are unghia despîcată, copita despărțită și rumegă.
4. Dar să nu mîncăți din cele ce rumegă numai, sau cari au numai unghia despîcată. Astfel, să nu mîncăți cămila, care rumegă, dar n’are unghia despîcată: s’o priviți ca necurată.
5. Să nu mîncăți iepurele de casă, care rumegă, dar n’are unghia despîcată: să-l priviți ca necurat.

6. Să nu mâncați iepurele, care rumegă, dar n'are unghia despăcată: să-l priviți ca necurat.
7. Să nu mâncați porcul, care are unghia despăcată și copita despărțită, dar nu rumegă; să-l priviți ca necurat.
8. Să nu mâncați din carnea lor, și să nu vă atingeți de trupurile lor moarte: să le priviți ca necurate.
9. Iată viețuitoarele, pe cari să le mâncați dintre toate cele ce sînt în ape. Să mâncați din toate cele ce au aripi (înotătoare) și solzi, și cari sînt în ape, fie în mări, fie în râuri.
10. Dar să priviți ca o urîciune pe toate cele ce n'au aripi și solzi, din tot ce mișună în ape și tot ce trăiește în ape, fie în mări, fie în râuri.
11. Să le priviți ca o urîciune, să nu mâncați din carnea lor, și trupurile lor moarte să le priviți ca o urîciune.
12. Să priviți ca o urîciune pe toate cele cari n'au aripi și solzi în ape.
13. Iată dintre păsări, cele pe cari le veți privi ca o urîciune, și din cari să nu mâncați: vulturul, gripsorul și vulturul de mare;
14. șorecarul, șoimul și tot ce este din neamul lui;
15. corbul și toate soiurile lui;
16. struțul, bufnița, pescărelul, coroiul și tot ce ține de neamul lui;
17. huhurezul, heretele și cocostîrcul;
18. lebăda, pelicanul și corbul de mare;
19. barza, bîtlanul, și ce este din neamul lui, pupăza și liliacul.
20. Să priviți ca o urîciune orice tîrîtoare care sboară și umblă pe patru picioare.
21. Dar, dintre toate tîrîtoarele cari sboară și umblă pe patru picioare, să mâncați pe cele ce au fluerul picioarelor dinapoi mai lung, ca să poată sări pe pămînt.
22. Iată pe cari să le mâncați: lăcusta, lăcusta solam, lăcusta hargol și lăcusta hagab, după soiurile lor.
23. Pe toate celelalte tîrîtoare cari sboară și cari au patru picioare să le priviți ca o urîciune.
24. Ele vă vor face necurați: oricine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat pînă seara,
25. și oricine va purta trupurile lor moarte, să-și spele hainele, și va fi necurat pînă seara.
26. Să priviți ca necurat orice dobitoc cu unghia despăcată, dar care n'are copita despărțită și nu rumegă: oricine se va atinge de el va fi necurat.
27. Să priviți ca necurate toate acele dobitoace cu patru picioare, cari umblă pe labele lor: ori cine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat pînă seara;
28. și ori cine le va purta trupurile moarte, își va spăla hainele și va fi necurat pînă seara. Să le priviți ca necurate.
29. Iată, din vietățile cari se tîrăsc pe pămînt, cele pe cari le veți privi ca necurate: cîrțița, șoarecele și șopîrla, după soiurile lor;
30. ariciul, broasca, broasca țestoasă, melcul și cameleonul.
31. Să le priviți ca necurate dintre toate tîrîtoarele: oricine se va atinge de ele moarte, va fi necurat pînă seara.
32. Orice lucru pe care va cădea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat, fie vas de lemn, fie haină, fie piele, fie sac, fie orice alt lucru care se întrebuițează la ceva; să fie pus în apă, și va rămînea necurat pînă seara; după aceea va fi curat.
33. Tot ce se va găsi într'un vas de pămînt în care va cădea ceva din aceste trupuri moarte, va fi necurat, și veți sparge vasul.
34. Orice lucru de mîncare, pe care va cădea ceva din apa aceasta, va fi necurat; și orice băutură care se întrebuițează la băut, oricare ar fi vasul în care se va găsi, va fi necurată.
35. Orice lucru, pe care va cădea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurat; cuptorul și vatra să se dărîme: vor fi necurate, și le veți privi ca necurate.
36. Numai izvoarele și fîntînile, cari alcătuiesc grămezi de ape, vor rămînea curate; dar cine se va atinge de trupurile lor moarte, va fi necurat.
37. Dacă se întîmplă să cadă ceva din trupurile lor moarte pe o sămîntă care trebuie sămănată, ea va rămînea curată.
38. Dar dacă se pusese apă pe sămîntă, și cade pe ea ceva din trupurile lor moarte, va fi necurată.

39. Dacă moare una din vitele cari vă slujesc ca hrană, cine se va atinge de trupul ei mort, va fi necurat pînă seara;
40. cine va mânca din trupul ei mort, își va spăla hainele și va fi necurat pînă seara; și cine va purta trupul ei mort, își va spăla hainele și va fi necurat pînă seara.
41. Pe orice tîrîtoare care se tîrăște pe pămînt, s'o priviți ca necurată; să nu se mănînce.
42. Din toate tîrîtoarele cari se tîrăsc pe pămînt, din toate cele ce se tîrăsc pe pîntece, să nu mîncați; nici din toate cele ce umblă pe patru picioare sau pe un mare număr de picioare; ci să le priviți ca o urîciune.
43. Să nu vă faceți urîcioși prin toate aceste tîrîtoare cari se tîrăsc; să nu vă faceți necurați prin ele, să nu vă spurcați prin ele.
44. Căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru; voi să vă sfințiți, și fiți sfinți, căci Eu sînt sfînt; să nu vă faceți necurați prin toate aceste tîrîtoare cari se tîrăsc pe pămînt.
45. Căci Eu sînt Domnul, care v'am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeul vostru, și să fiți sfinți; căci Eu sînt sfînt.
46. Aceasta este legea privitoare la dobitoacele, păsările, toate viețuitoarele cari se mișcă în ape, și toate vietățile cari se tîrăsc pe pămînt,
47. ca să faceți deosebire între ce este necurat și ce este curat, între dobitocul care se mănîncă și dobitocul care nu se mănîncă.“

12

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:
„Cînd o femeie va rămînea însărcinată, și va naște un copil de parte bărbătească, să fie necurată șapte zile; să fie necurată ca în vremea sorocului ei.
3. În ziua a opta, copilul să fie tăiat împrejur.
4. Femeia să mai rămîna încă treizeci și trei de zile, ca să se curețe de sîngele ei; să nu se atingă de nici un lucru sfînt, și să nu se ducă la sfîntul locaș, pînă nu se vor împlini zilele curățirii ei.
5. Dacă naște o fată, să fie necurată două săptămîni, ca pe vremea cînd i-a venit sorocul; și să rămîna șase zeci și șase de zile ca să se curățească de sîngele ei.
6. Cînd se vor împlini zilele curățirii ei, pentru un fiu sau pentru o fiică, să aducă preotului, la ușa cortului întîlnirii, un miel de un an pentru arderea de tot, și un pui de porumbel sau o turturea pentru jertfa de ispășire.
7. Preotul să le jertfească înaintea Domnului, și să facă ispășire pentru ea; și astfel, ea va fi curățită de curgerea sîngelui ei. Aceasta este legea pentru femeia care naște un băiat sau o fată.
8. Dacă nu poate să aducă un miel, să ia două turturele sau doi pui de porumbel, unul pentru arderea de tot, altul pentru jertfa de ispășire. Preotul să facă ispășire pentru ea, și va fi curată.“

13

1. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:
2. „Cînd un om va avea pe pielea trupului o umflătură, o pecingine, sau o pată albă, care va semăna cu o rană de lepră pe pielea trupului lui, trebuie adus la preotul Aaron, sau la unul din fiii lui, cari sînt preoți.
3. Preotul să cerceteze rana de pe pielea trupului. Dacă părul din rană s'a făcut alb, și dacă rana se arată mai adîncă decît pielea trupului, este o rană de lepră: preotul care va face cercetarea, să declare pe omul acela necurat.
4. Dacă pe pielea trupului va fi o pată albă, care nu se arată mai adîncă decît pielea, și dacă părul nu s'a făcut alb, preotul să închidă șapte zile pe cel cu rana.
5. A șaptea zi preotul să-l cerceteze iarăș. Dacă i se pare că rana a stat pe loc și nu s'a întins pe piele, preotul să-l închidă a doua oară încă șapte zile.
6. Preotul să-l cerceteze a doua oară în ziua a șaptea. Dacă rana a mai scăzut și nu s'a întins pe

- piele, preotul va spune că omul acesta este curat: este o pecingine; el să-și spele hainele, și va fi curat.
7. Dar dacă pecinginea s'a întins pe piele, după ce s'a arătat el preotului și după ce acesta l-a declarat curat, să se mai supună încă odată cercetării preotului.
8. Preotul îl va cerceta. Dacă pecinginea s'a întins pe piele, preotul îl va declara necurat: este lepră.
9. Când se va arăta o rană de lepră pe un om, să-l aducă la preot.
10. Preotul să-l cerceteze. Și dacă are pe piele o umflătură albă, dacă umflătura aceasta a făcut ca părul să albească, și în umflătură este și o urmă de carne vie,
11. atunci pe pielea trupului omului acestuia este o lepră învechită: preotul să-l declare necurat; să nu-l închidă, căci este necurat.
12. Dacă lepra va face o spuzeală pe piele, și va acoperi toată pielea celui cu rana, din cap pînă în picioare, pretutindeni pe unde-și va arunca preotul privirile,
13. preotul să-l cerceteze; și dacă va vedea că lepra a acoperit tot trupul, să declare curat pe cel cu rana: fiindcă s'a făcut toată albă, el este curat.
14. Dar în ziua cînd se va vedea în el carne vie, va fi necurat;
15. cînd preotul va vedea carnea vie, să-l declare necurat: carnea vie este necurată, este lepră.
16. Dacă se schimbă carnea vie și se face albă, să se ducă la preot;
17. preotul să-l cerceteze, și dacă rana s'a făcut albă, preotul să declare curat pe cel cu rana: el este curat.
18. Când un om va avea pe pielea trupului său o bubă care a fost tămăduită,
19. și pe locul unde era bubă se va arăta o umflătură albă sau o pată de un alb roșietic, omul acela să se arate preotului.
20. Preotul să-l cerceteze. Dacă pata pare mai adîncă decît pielea, și dacă părul s'a făcut alb, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră, care a dat în bubă.
21. Dacă preotul vede că nu este păr alb în pată, că ea nu este mai adîncă decît pielea, și că a mai scăzut, să închidă pe omul acela șapte zile.
22. Dacă s'a întins pata pe piele, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră.
23. Dar dacă pata a rămas pe loc și nu s'a întins, este semnul rănii uscate unde a fost bubă; preotul să-l declare curat.
24. Când un om va avea pe pielea trupului o arsură pricinuită de foc, și se va arăta pe urma arsurii o pată albă sau de un alb roșietic,
25. preotul să-l cerceteze. Dacă părul din pată s'a făcut alb, și ea pare mai adîncă decît pielea, este lepră, care a dat în arsură; preotul să declare pe omul acela necurat: este o rană de lepră.
26. Dacă preotul vede că nu este păr alb în pată, că ea nu este mai adîncă decît pielea, și că a mai scăzut, să închidă pe omul acela șapte zile.
27. Preotul să-l cerceteze a șaptea zi. Și dacă pata s'a întins pe piele, preotul să-l declare necurat: este o rană de lepră.
28. Dar dacă pata a rămas pe loc, nu s'a întins pe piele, și a mai scăzut, este o rană pricinuită de umflătura arsurii; preotul să-l declare curat, căci este semnul rănii vindecate a arsurii.
29. Când un bărbat sau o femeie va avea o rană pe cap sau la barbă,
30. preotul să cerceteze rana. Dacă pare mai adîncă decît pielea și are păr gălbui și subțire, preotul să declare pe omul acela necurat: este rîie de cap, este lepră de cap sau de barbă.
31. Dacă preotul vede că rana rîiei nu pare mai adîncă decît pielea, și n'are păr negru, să închidă șapte zile pe cel cu rana de rîie la cap.
32. Preotul să cerceteze rana a șaptea zi. Dacă rîia nu s'a întins, dacă n'are păr gălbui, și dacă nu pare mai adîncă decît pielea,
33. cel cu rîia la cap să se radă, dar să nu radă locul unde este rîia; și preotul să-l închidă a doua oară șapte zile.
34. Preotul să cerceteze rîia a șaptea zi. Dacă rîia nu s'a întins pe piele, și nu pare mai adîncă decît pielea, preotul să-l declare curat; el să-și spele hainele, și va fi curat.
35. Dar dacă rîia s'a întins pe piele, după ce a fost declarat curat,
36. preotul să-l cerceteze. Și dacă rîia s'a întins pe piele, preotul n'are să mai caute să vadă dacă are

păr galbui: este necurat.

37. Dacă i se pare că rîia a stătut pe loc, și că din ea a crescut păr negru, rîia este vindecată: este curat, și preotul să-l declare curat.

38. Cînd un bărbat sau o femeie va avea pete pe pielea trupului, și anume pete albe,

39. preotul să-l cerceteze. Dacă pe pielea trupului lui sînt pete de un alb gălbui, acestea nu sînt decît niște pete cari au făcut spuzeală pe piele: este curat.

40. Cînd unui om îi va cădea părul de pe cap, este pleșuv: este curat.

41. Dacă i-a căzut părul de pe cap numai în partea dinainte, este pleșuv în partea dinainte: este curat.

42. Dar dacă în partea pleșuvă dinainte sau dinapoi este o rană de un alb roșietic, este lepră, care a făcut spuzeală în partea pleșuvă dinainte sau dinapoi.

43. Preotul să-l cerceteze. Dacă în partea pleșuvă dinapoi sau dinainte este o umflătură de rană de un alb roșietic, asemănătoare cu lepra de pe pielea trupului,

44. este lepros, este necurat: preotul să-l declare necurat; rana lui este pe cap.

45. Leprosul, atins de această rană, să-și poarte hainele sfișiate, și să umble cu capul gol; să-și acopere barba, și să strige: „Necurat! Necurat!”

46. Cîtă vreme va avea rana, va fi necurat: este necurat. Să locuiască singur; locuința lui să fie afară din tabără.

47. Cînd se va arăta o rană de lepră pe o haină, fie haină de lînă, fie haină de in,

48. în urzeală sau în bătătură de in sau de lînă, pe o piele sau pe vreun lucru de piele,

49. și rana va fi verzuie sau roșietică pe haină sau pe piele, în urzeală sau în bătătură, sau pe vreun lucru de piele, este o rană de lepră, și trebuie arătată preotului.

50. Preotul să cerceteze rana, și să închidă șapte zile lucrul cu rana.

51. Să cerceteze a șaptea zi rana. Dacă rana s'a întins pe haină, în urzeală sau în bătătură, pe piele sau pe lucrul acela de piele, este o rană de lepră învechită: lucrul acela este necurat.

52. Să ardă haina, urzeala sau bătătura de lînă sau de in, sau lucrul de piele pe care se găsește rana, căci este o lepră învechită: să fie ars în foc.

53. Dar dacă preotul vede că rana nu s'a întins pe haină, pe urzeală sau pe bătătură, sau pe lucrul acela de piele,

54. să poruncească să se spele partea atinsă de rană, și să-l închidă a doua oară șapte zile.

55. Preotul să cerceteze rana, după ce se va spăla. Și dacă rana nu și-a schimbat înfățișarea și nu s'a întins, lucrul acela este necurat: să fie ars în foc, căci o parte din față sau din dos a fost roasă.

56. Dacă preotul vede că rana a mai scăzut, după ce a fost spălată, s'o rupă din haină sau din piele, din urzeală sau din bătătură.

57. Și dacă se mai ivește pe haină, în urzeală sau în bătătură, sau pe lucrul de piele, înseamnă că este o spuzeală de lepră: lucrul atins de rană să fie ars în foc.

58. Haina, urzeala sau bătătura, sau vreun lucru de piele, care a fost spălat, și unde a pierit rana, să se mai spele a doua oară, și va fi curat.

59. Aceasta este legea privitoare la rana leprei, cînd lovește hainele de lînă sau de in, urzeala sau bătătura, sau un lucru oarecare de piele, și după care vor fi declarate curate sau necurate.“

14

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Iată care va fi legea cu privire la cel lepros, în ziua curățirii lui. Să-l aducă înaintea preotului.

3. Preotul să iasă afară din tabără, și să cerceteze pe cel lepros. Dacă leprosul este tămăduit de rana leprei,

4. preotul să poruncească să se ia, pentru cel ce trebuie curățit, două păsări vii și curate, lemn de cedru, cărmîz și isop.

5. Preotul să poruncească să se junghie una din aceste păsări într'un vas de pămînt, în apă curgătoare.

6. Să ia pasărea cea vie, lemnul de cedru, cărmîzul și isopul, și să le moaie, împreună cu pasărea cea

vie, în sângele păsării junghiate în apa curgătoare.

7. Să stropească de șapte ori pe cel ce trebuie curățit de lepră. Apoi să-l declare curat, și să dea drumul păsării celei vii pe câmp.

8. Cel ce se curățește, trebuie să-și spele hainele, să-și radă tot părul, și să se scalde în apă; și va fi curat. În urmă va putea să intre în tabără, dar să rămână șapte zile afară din cort.

9. În ziua a șaptea, să-și radă tot părul, capul, barba și sprâncenele: tot părul să și-l radă; să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă, și va fi curat.

10. A opta zi, să ia doi miei fără cusur, și o oaie de un an fără cusur, trei zecimi dintr'o efa de floarea făinii, ca dar de mîncare frămîntat cu untdelemn, și un log (pahar) de untdelemn.

11. Preotul care face curățirea să aducă înaintea Domnului pe omul care se curățește și toate lucrurile acestea, la ușa cortului întîlnirii.

12. Preotul să ia unul din miei, și să-l aducă jertfă pentru vină, împreună cu logul de untdelemn; să le legene într'o parte și într'alta înaintea Domnului, ca dar legănat.

13. Să junghie mielul în locul unde se junghie jertfele de ispășire și arderile de tot, adică în locul sfînt; căci, la jertfa pentru vină, ca și la jertfa de ispășire, dobitocul pentru jertfă va fi al preotului: el este un lucru prea sfînt.

14. Preotul să ia din sângele jertfei de ispășire; să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curățește, pe degetul cel mare dela mîna dreaptă a lui, și pe degetul cel mare dela piciorul drept.

15. Preotul să ia untdelemn din log, și să toarne în palma mîinii stîngi.

16. Preotul să-și moaie degetul mîinii drepte în untdelemnul din palma mîinii stîngi, și să stropească din untdelemn de șapte ori cu degetul înaintea Domnului.

17. Din untdelemnul care-i mai rămîne în mîină, preotul să pună pe (moalele) marginea urechii drepte a celui ce se curățește, pe degetul cel mare al mîinii drepte și pe degetul cel mare al piciorului drept, deasupra sîngelui dela jertfa pentru vină.

18. Iar untdelemnul care-i mai rămîne în mîină, preotul să-l pună pe capul celui ce se curățește; și preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului.

19. Apoi preotul să aducă jertfa de ispășire; și să facă ispășire pentru cel ce se curățește de întinăciunea lui. În urmă să junghie arderea de tot.

20. Preotul să aducă pe altar arderea de tot și darul de mîncare; și să facă ispășire pentru omul acesta, și va fi curat.

21. Dacă este sărac și nu poate să aducă toate aceste lucruri, atunci să ia un singur miel, care să fie adus ca jertfă pentru vină, după ce a fost legănat într'o parte și într'alta, ca dar legănat, și să facă ispășire pentru el. Să ia o zecime din floarea făinii, frămîntată cu untdelemn, pentru darul de mîncare, și un log de untdelemn.

22. Să ia și două turturele sau doi pui de porumbel, după mijloacele lui, unul ca jertfă de ispășire, celalt ca ardere de tot.

23. În ziua a opta, să aducă pentru curățirea lui toate aceste lucruri la preot, la ușa cortului întîlnirii, înaintea Domnului.

24. Preotul să ia mielul pentru jertfa de vină, și logul cu untdelemn; și să le legene într'o parte și într'alta, ca dar legănat, înaintea Domnului.

25. Să junghie mielul jertfei pentru vină. Preotul să ia din sângele jertfei pentru vină; să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curățește, pe degetul cel mare al mîinii drepte și pe degetul cel mare al piciorului drept.

26. Preotul să toarne untdelemn în palma mîinii stîngi.

27. Preotul să stropească de șapte ori cu degetul de la mîna dreaptă înaintea Domnului din untdelemnul care este în mîina stîngă a lui.

28. Iar din untdelemnul din mîna lui, preotul să pună pe marginea urechii drepte a celui ce se curățește, pe degetul cel mare al mîinii drepte, și pe degetul cel mare al piciorului drept, în locul unde a pus din sângele jertfei pentru vină.

29. Ce mai rămîne din untdelemn în mîină, preotul să-l pună pe capul celui ce se curățește, ca să facă ispășire pentru el înaintea Domnului.

30. Apoi să aducă una din turturele sau un pui de porumbel, cum va putea,

31. unul ca jertfă de ispășire, și altul ca ardere de tot, împreună cu darul de mâncare; și preotul să facă ispășire înaintea Domnului pentru cel ce se curățește.
32. Aceasta este legea pentru curățirea celui ce are o rană de lepră, și nu poate să aducă tot ce este rînduit pentru curățirea lui.“
33. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:
34. „După ce veți intra în țara Canaanului, pe care v’o dau în stăpînire, dacă voi trimete o rană de lepră pe vreo casă din țara pe care o veți stăpîni,
35. cel cu casa să se ducă să spună preotului, și să zică: „Mi se pare că este ceva ca o rană în casa mea.”
36. Preotul, înainte de a intra ca să cerceteze rana, să poruncească să se deșerte casa, ca nu cumva tot ce este în ea să se facă necurat. După aceea să între preotul și să cerceteze casa.
37. Preotul să cerceteze rana. Dacă vede că pe zidurile casei sînt niște gropișoare verzui sau roșietice, părăind mai adînci decît zidul,
38. să iasă din casă, și, cînd va ajunge la ușă, să pună să încuie casa șapte zile.
39. În ziua a șaptea, preotul să se întoarcă în ea. Și dacă va vedea că rana s’ a întins pe zidurile casei
40. să poruncească să se scoată pietrele atinse de rană, și să le arunce afară din cetate într’ un loc necurat.
41. Să pună să răzăluiască toată partea din lăuntru a casei, și tencuiala răzăluită să se arunce afară din cetate, într’ un loc necurat.
42. Să ia alte pietre și să le pună în locul celor dintîi; și să se ia altă tencuială ca să se tencuiască din nou casa.
43. Dacă rana se va întoarce și va izbucni din nou în casă, după ce au scos pietrele, după ce au răzăluit și tencuit din nou casa,
44. preotul să se întoarcă în ea. Și dacă vede că rana s’ a întins în casă, este o lepră învechită în casă: casa este necurată.
45. Să dărîme casa, lemnele, și toată tencuiala casei; și să scoată aceste lucruri afară din cetate, într’ un loc necurat.
46. Cine va intra în casă în tot timpul cînd era închisă, va fi necurat pînă seara.
47. Cine se va culca în casă, să-și spele hainele. Cine va mîncea în casă, deasemenea să-și spele hainele.
48. Dacă preotul, care s’ a întors în casă, vede că rana nu s’ a întins, după ce a fost tencuită din nou casa, să declare casa curată, căci rana este vindecată.
49. Pentru curățirea casei să ia două păsări, lemn de cedru, cărmîz și isop.
50. Să junghie una din păsări într’ un vas de pămînt, într’ o apă curgătoare.
51. Să ia lemnul de cedru, isopul, cărmîzul și pasărea cea vie; să le moaie în sîngele pasării junghiate și în apa curgătoare, și să stropească de șapte ori casa.
52. Să curețe casa cu sîngele pasării, cu apa curgătoare, cu pasărea cea vie, cu lemnul de cedru, cu isopul și cărmîzul.
53. Să dea drumul pasării celei vie afară din cetate, pe cîmp. Să facă astfel ispășire pentru casă, și ea va fi curată.
54. Aceasta este legea pentru orice rană de lepră și pentru rîia de cap,
55. pentru lepra de pe haine și de pe case,
56. pentru umflături, pentru pecingini și pentru pete:
57. ea arată cînd un lucru este necurat, și cînd este curat. Aceasta este legea pentru lepră.“

15

1. Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron, și a zis:
2. „Vorbiți copiilor lui Israel, și spuneți-le:
„Orice om care are o scurgere din trupul lui, prin chiar faptul acesta este necurat.
3. Din pricina scurgerii lui este necurat: fie că trupul lui lasă să se facă scurgerea, fie că o oprește, este necurat.

4. Orice pat în care se va culca, va fi necurat; și orice lucru pe care va șede, va fi necurat.
5. Cine se va atinge de patul lui, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
6. Cine va șede pe lucrul pe care a șezut el, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și să fie necurat pînă seara.
7. Cine se va atinge de trupul lui, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
8. Dacă omul acela scuipă pe un om curat, acesta să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
9. Ori ce șea pe care va călări el, va fi necurată.
10. Cine se va atinge de vreun lucru care a fost sub el, va fi necurat pînă seara; și cine va ridica lucrul acela, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
11. Cine va fi atins de cel cu scurgerea, și nu-și va spăla mîinile în apă, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
12. Orice vas de pămînt care va fi atins de el, să fie spart, și orice vas de lemn să fie spălat în apă.
13. După ce va fi curățit de scurgerea lui, omul acela să numere șapte zile pentru curățirea lui; să-și spele hainele, să-și scalde trupul în apă curgătoare, și va fi curat.
14. În ziua a opta, să ia două turturele sau doi pui de porumbel, să se ducă înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii, și să-i dea preotului.
15. Preotul să-i aducă, unul ca jertfă de ispășire, și celalt ca ardere de tot; și preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului, pentru scurgerea lui.
16. Omul care va avea o scurgere a seminței în somn să-și scalde tot trupul în apă, și va fi necurat pînă seara.
17. Orice haină și ori ce piele cari vor fi atinse de scurgerea lui, vor fi spălate cu apă, și vor fi necurate pînă seara.
18. Dacă o femeie s'a culcat cu un astfel de om, să se scalde amîndoi în apă, și vor fi necurați pînă seara.
19. Femeia care va avea o scurgere, și anume o scurgere de sînge din trupul ei, să rămîna șapte zile în necurăția ei. Oricine se va atinge de ea, va fi necurat pînă seara.
20. Orice pat în care se va culca ea în timpul necurăției ei, va fi necurat; și orice lucru pe care va șede ea, va fi necurat.
21. Oricine se va atinge de patul ei, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
22. Oricine se va atinge de un lucru pe care a șezut ea, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
23. Dacă este ceva pe patul sau pe lucrul pe care a șezut ea, cine se va atinge de lucrul acela, va fi necurat pînă seara.
24. Dacă se culcă cineva cu ea, și vine peste el necurăția femeii aceleia, el va fi necurat timp de șapte zile, și orice pat în care se va culca, va fi necurat.
25. Femeia care va avea o scurgere de sînge timp de mai multe zile, afară de soroacele ei obicinuite, sau a cărei scurgere va ținea mai mult ca de obicei, va fi necurată tot timpul scurgerii ei, ca pe vremea cînd îi vine sorocul.
26. Orice pat în care se va culca în timpul cît va ținea scurgerea aceasta, va fi ca și patul din timpul cînd ea este la scurgerea dela soroc; și orice lucru pe care va șede, va fi necurat ca atunci cînd este ea la scurgerea dela soroc.
27. Oricine se va atinge de ele, va fi necurat; să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara.
28. După ce va fi curățită de scurgerea ei, să numere șapte zile, și apoi va fi curată.
29. A opta zi, să ia două turturele sau doi pui de porumbel, și să-i ducă preotului, la ușa cortului întîlnirii.
30. Preotul să aducă unul ca jertfă de ispășire, și altul ca ardere de tot; și preotul să facă ispășire pentru ea înaintea Domnului, pentru scurgerea care o făcea necurată.
31. Așa să depărtați pe copiii lui Israel de necurățiile lor, ca să nu moară din pricina necurățiilor lor, dacă pîngăresc cortul Meu, care este în mijlocul lor.

32. Aceasta este legea pentru cel ce are o scurgere sau este întinat printr' o lepădare de sămînță în somn,
33. pentru cea care este la curgerea dela soroc, pentru bărbatul sau femeia care are o scurgere, și pentru bărbatul care se culcă cu o femeie necurată.“

16

1. Domnul a vorbit lui Moise, după moartea celor doi fii ai lui Aaron, morți cînd s'au înfățișat înaintea Domnului.
2. Domnul a zis lui Moise: „Vorbește fratelui tău Aaron, și spune-i să nu intre în tot timpul în sfîntul locaș, dincolo de perdeaua din lăuntru, înaintea capacului ispășirii, care este pe chivot, ca să nu moară; căci deasupra capacului ispășirii Mă voi arăta în nor.
3. Iată cum să intre Aaron în sfîntul locaș. Să ia un vițel pentru jertfa de ispășire și un berbec pentru arderea de tot.
4. Să se îmbrace cu tunică sfințită de in, și să-și pună pe trup ismenele de in; să se încingă cu brîul de in, și să-și acopere capul cu mitra de in; acestea sînt veșmintele sfințite, cu cari se va îmbrăca el după ce își va spăla trupul în apă.
5. Să ia, dela adunarea copiilor lui Israel, doi țapi pentru jertfa de ispășire, și un berbec pentru arderea de tot.
6. Aaron să-și aducă vițelul lui pentru jertfa de ispășire, și să facă ispășire, pentru el și pentru casa lui.
7. Să ia cei doi țapi, și să-i pună înaintea Domnului, la ușa cortului întîlnirii.
8. Aaron să arunce sorți pentru cei doi țapi: un sorț pentru Domnul, și un sorț pentru Azazel.
9. Aaron să ia țapul care a ieșit la sorți pentru Domnul, și să-l aducă jertfă de ispășire.
10. Iar țapul care a ieșit la sorți pentru Azazel, să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru facerea ispășirii, și să i se dea drumul în pustie pentru Azazel.
11. Aaron să-și aducă vițelul lui pentru jertfa de ispășire, și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui. Să-și junghie vițelul pentru jertfa lui de ispășire.
12. Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul dinaintea Domnului, și doi pumni de tămîie mirositoare pisată mărunt; să ducă aceste lucruri dincolo de perdeaua dinlăuntru;
13. să pună tămîia pe foc înaintea Domnului, pentru ca norul de fum de tămîie să acopere capacul ispășirii depe chivotul mărturiei, și astfel nu va muri.
14. Să ia din sîngele vițelului și să stropească cu degetul pe partea dinainte a capacului ispășirii spre răsărit; să stropească din sînge de șapte ori cu degetul lui înaintea capacului ispășirii.
15. Să junghie țapul adus ca jertfă de ispășire pentru popor, și să-i ducă sîngele dincolo de perdeaua dinlăuntru. Cu sîngele acesta să facă întocmai cum a făcut cu sîngele vițelului, să stropească cu el spre capacul ispășirii și înaintea capacului ispășirii.
16. Astfel să facă ispășire pentru sfîntul locaș, pentru necurățiile copiilor lui Israel și pentru toate călcările de lege, prin cari au păcătuit ei. Să facă la fel pentru cortul întîlnirii, care este cu ei în mijlocul necurățiilor lor.
17. Să nu fie nimeni în cortul întîlnirii cînd va intra Aaron să facă ispășirea în sfîntul locaș, pînă va ieși din ei. Să facă ispășire pentru el și pentru casa lui, și pentru toată adunarea lui Israel.
18. După ce va ieși, să se ducă la altarul care este înaintea Domnului, și să facă ispășire pentru altar; să ia din sîngele vițelului și țapului, și să pună pe coarnele altarului de jur împrejur.
19. Să stropească pe altar cu degetul lui de șapte ori din sînge, și astfel să-l curățe și să-l sfințească de necurățiile copiilor lui Israel.
20. Cînd va isprăvi de făcut ispășirea pentru sfîntul locaș, pentru cortul întîlnirii și pentru altar, să aducă țapul cel viu.
21. Aaron să-și pună amîndouă mîinile pe capul țapului celui viu, și să mărturisească peste el toate fărădelegile copiilor lui Israel și toate călcările lor de lege cu cari au păcătuit ei; să le pună pe capul țapului, apoi să-l izgonească în pustie, printr'un om care va avea însărcinarea aceasta.
22. Țapul acela va duce asupra lui toate fărădelegile lor într'un pămînt pustiu; în pustie, să-i dea

drumul.

23. Aaron să intre în cortul întâlnirii; să-și lepede veșmintele de in, pe cari le îmbrăcase la intrarea în sfântul locaş, și să le pună acolo.

24. Să-și spele trupul cu apă într'un loc sfânt, și să-și ia din nou veșmintele. Apoi să iasă afară, să-și aducă arderea lui de tot și arderea de tot a poporului, și să facă ispășire pentru el și pentru popor.

25. Iar grăsimea jertfei de ispășire s'o ardă pe altar.

26. Cel ce va izgoni țapul pentru Azazel, să-și spele hainele, și să-și scalde trupul în apă; după aceea, să intre iarăș în tabără.

27. Să scoată afară din tabără vițelul ispășitor și țapul ispășitor, al căror sânge a fost dus în sfântul locaş pentru facerea ispășirii, și să le ardă în foc pieile, carnea și balega.

28. Cel ce le va arde, să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea, să intre iarăș în tabără.

29. Aceasta să vă fie o lege vecinică: în luna a șaptea, în a zecea zi a lunii, să vă smeriți sufletele, să nu faceți nici o lucrare, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru.

30. Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi, ca să vă curățiți: veți fi curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului.

31. Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, în care să vă smeriți sufletele. Aceasta să fie o lege vecinică.

32. Ispășirea să fie făcută de preotul care a primit ungerea și care a fost închinat în slujba Domnului, ca să urmeze tatălui său în slujba preoției; să se îmbrace cu veșmintele de in, cu veșmintele sfințite.

33. Să facă ispășire pentru Locul prea sfânt, să facă ispășire pentru cortul întâlnirii și pentru altar, și să facă ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării.

34. Aceasta să fie pentru voi o lege vecinică: odată pe an să se facă ispășire pentru copiii lui Israel, pentru păcatele lor.“ Aaron a făcut întocmai cum poruncise lui Moise Domnul.

17

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și tuturor copiilor lui Israel, și spune-le:

«Iată ce a poruncit Domnul.

3. Dacă cineva din casa lui Israel junghie în tabără sau afară din tabără un bou, un miel sau o capră,

4. și nu-l aduce la ușa cortului întâlnirii, ca să-l aducă dar Domnului înaintea cortului Domnului, sângele acesta va fi pus în socoteala omului acela: a vărsat sânge; omul acela va fi nimicit din mijlocul poporului său.

5. De aceea copiii lui Israel, în loc să-și junghie jertfele pe câmp, trebuie să le aducă la preot, înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii, și să le aducă Domnului ca jertfe de mulțămire.

6. Preotul să le stropească sângele pe altarul Domnului, la ușa cortului întâlnirii; și să ardă grăsimea, care va fi de un miros plăcut Domnului.

7. Să nu-și mai aducă jertfele lor la idoli cu cari curvesc. Aceasta va fi o lege vecinică pentru ei și pentru urmașii lor.

8. Să le spui dar: Dacă un om din casa lui Israel sau dintre străinii cari locuiesc în mijlocul lor, aduce o ardere de tot sau vreo altă jertfă,

9. și n'o aduce la ușa cortului întâlnirii, ca s'o aducă jertfă Domnului, omul acela să fie nimicit din poporul lui.

10. Dacă un om din casa lui Israel sau din străinii cari locuiesc în mijlocul lor, mănâncă sânge de orice fel, Îmi voi întoarce Fața împotriva celui ce mănâncă sângele, și-l voi nimici din mijlocul poporului său.

11. Căci viața (Sau: sufletul.) trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele noastre, căci prin viața din el face sângele ispășire.

12. De aceea am zis copiilor lui Israel: „Nimeni dintre voi să nu mănânce sânge, și nici străinul care locuiește în mijlocul vostru să nu mănânce sânge.

13. Dacă vreunul din copiii lui Israel sau din străinii cari locuiesc în mijlocul lor vînează o fiară sau o pasăre care se mîncă, să-i verse sîngele și să-l acopere cu țărînă.

14. Căci viața oricărui trup stă în sîngele lui, care este în el. De aceea am zis copiilor lui Israel: „Să nu mîncăți sîngele niciunui trup; căci viața oricărui trup este sîngele lui: oricine va mîncă din el, va fi nimicit.

15. Oricine, fie băștinaș, fie străin, care va mîncă dintr’o fiară moartă sau sfișiată, să-și spele hainele, să se scalde în apă, și va fi necurat pînă seara; apoi va fi curat.

16. Dacă nu-și spală hainele, și nu-și scaldă trupul, își va purta fărădelegea lui.“

18

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: „Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.

3. Să nu faceți ce se face în țara Egiptului unde ați locuit, și să nu faceți ce se face în țara Canaanului unde vă duc Eu: să nu vă luați după obiceiurile lor.

4. Să împliniți poruncile Mele, și să țineți legile Mele: să le urmați. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.

5. Să păziți legile și poruncile Mele: omul care le va împlini, va trăi prin ele. Eu sînt Domnul!

6. Nici unul din voi să nu se apropie de ruda lui de sînge, ca să-i descopere goliciunea. Eu sînt Domnul.

7. Să nu descoperi goliciunea tatălui tău, nici goliciunea mamei tale. Ți-este mamă: să nu-i descoperi goliciunea.

8. Să nu descoperi goliciunea nevastei tatălui tău. Este goliciunea tatălui tău.

9. Să nu descoperi goliciunea sorei tale, fata tatălui tău, sau fata mamei tale, născută în casă sau afară din casă.

10. Să nu descoperi goliciunea fetei fiului tău sau a fetei tale. Căci este goliciunea ta.

11. Să nu descoperi goliciunea fetei nevastei tatălui tău, născută din tatăl tău. Ți-este soră.

12. Să nu descoperi goliciunea sorei tatălui tău. Este rudă de aproape cu tatăl tău.

13. Să nu descoperi goliciunea sorei mamei tale. Este rudă de aproape cu mama ta.

14. Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău. Să nu te apropii de nevasta lui. Ți-este mătușă.

15. Să nu descoperi goliciunea nurorei tale. Este nevasta fiului tău: să nu-i descoperi goliciunea.

16. Să nu descoperi goliciunea nevastei fratelui tău. Este goliciunea fratelui tău.

17. Să nu descoperi goliciunea unei femei și a fetei ei. Să nu iei pe fata fiului ei, nici pe fata fetei ei, ca să le descoperi goliciunea. Îți sînt rude de aproape: este o nelegiuire.

18. Să nu iei pe sora nevastei tale, ca să-i faci în necaz, descoperindu-i goliciunea alături de nevastă-ta, cît timp ea este încă în viață.

19. Să nu te apropii de o femeie în timpul necurăției ei, cînd este la soroc, ca să-i descoperi goliciunea.

20. Să nu te împreuni cu nevasta semenului tău, ca să te pîngărești cu ea.

21. Să nu dai pe nici unul din copiii tăi ca să fie adus jertfă lui Moloh, și să nu pîngărești Numele Dumnezeuului tău. Eu sînt Domnul.

22. Să nu te culci cu un bărbat cum se culcă cineva cu o femeie. Este o urîciune.

23. Să nu te culci cu o vită, ca să te pîngărești cu ea. Femeia să nu se apropie de o vită, ca să curvească cu ea. Este o mare mișelie.

24. Să nu vă spurcați cu nici unul din aceste lucruri, căci prin toate aceste lucruri s’au spurcat neamurile pe cari le voi izgoni dinaintea voastră.

25. Țara a fost spurcată prin ele; Eu îi voi pedepsi fărădelegea, și pămîntul va vărsa din gura lui pe locuitorii lui.

26. Păziți dar legile și poruncile Mele, și nu faceți niciuna din aceste spurcăciuni, nici băștinașul, nici străinul care locuiește în mijlocul vostru.

27. Căci toate aceste spurcăciuni le-au făcut oamenii din țara aceasta, cari au fost înaintea voastră în ea; și astfel țara a fost pîngărită.

28. Luați seama ca nu cumva să vă verse și pe voi țara din gura ei, dacă o spurcați, cum a vărsat pe neamurile cari erau în ea înaintea voastră.
29. Căci toți cei ce vor face vreuna din aceste spurcăciuni, vor fi nimicți din mijlocul poporului lor.
30. Păziți poruncile Mele, și nu faceți niciunul din obiceiurile urite cari se făceau înaintea voastră, ca să nu vă spurcați cu ele. Eu și sunt Domnul Dumnezeuul vostru.“

19

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Vorbește întregei adunări a copiilor lui Israel, și spune-le:
Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul, Dumnezeuul vostru.
3. Fiecare din voi să cinstească pe mamă-sa și pe tatăl său, și să păzească Sabatele Mele. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.
4. Să nu vă întoarceți spre idoli, și să nu vă faceți dumnezei turnați. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.
5. Când veți aduce Domnului o jertfă de mulțămire, s'o aduceți așa ca să fie primită.
6. Jertfa să fie mâncată în ziua când o veți jertfi, sau a doua zi; ce va mai rămînea pînă a treia zi, să se ardă în foc.
7. Dacă va mânca cineva din ea a treia zi, faptul acesta va fi un lucru urît: jertfa nu va fi primită.
8. Cine va mânca din ea, își va purta vina păcatului său, căci necinstește ce a fost închinat Domnului: omul acela va fi nimic din poporul lui.
9. Când veți secera holdele țării, să lași nesecerat un colț din câmpul tău, și să nu strîngi spicele rămase pe urma secerătorilor.
10. Nici să nu culegi strugurii rămași după cules în via ta, și să nu strîngi boabele cari vor cădea din ei. Să le lași săracului și străinului. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru.
11. Să nu furați, și să nu mințiți, nici să nu vă înșelați unii pe alții.
12. Să nu jurați strîmb pe Numele Meu, căci ai necinsti astfel Numele Dumnezeuului tău. Eu sunt Domnul.
13. Să nu asuprești pe aproapele tău, și să nu storci nimic dela el prin silă.
Să nu oprești pînă a doua zi plata celui tocmit cu ziua.
14. Să nu vorbești de rău pe un surd, și să nu pui înaintea unui orb nimic care să-l poată face să cadă; ci să te temi de Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul.
15. Să nu faceți nedreptate la judecată: să nu cauți la fața săracului, și să nu pătinești pe nimeni din cei mari, ci să judeci pe aproapele tău după dreptate.
16. Să nu umbli cu bîrfeli în poporul tău. Să nu te ridici împotriva vieții aproapelui tău. Eu sunt Domnul.
17. Să nu urăști pe fratele tău în inima ta; să mustri pe aproapele tău, dar să nu te încarci cu un păcat din pricina lui.
18. Să nu te răsbuni, și să nu ții necaz pe copiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul.
19. Să păziți legile Mele.
Să nu împreună vite de două soiuri deosebite; să nu sameni în ogorul tău două feluri de semințe; și să nu porți o haină țesută din două feluri de fire.
20. Când un om se va culca cu o femeie, roabă logodită cu un alt bărbat, și ea n'a fost răscumpărată de tot sau slobozită, să fie pedepsiți amîndoi, dar nu pedepsiți cu moartea, pentru că ea nu era sloboadă.
21. El să aducă Domnului pentru vina lui, la ușa cortului întîlnirii, un berbec ca jertfă pentru vină.
22. Preotul să facă ispășire pentru el înaintea Domnului, pentru păcatul pe care l-a făcut, cu berbecul adus ca jertfă pentru vină; și păcatul pe care l-a făcut, îi va fi iertat.
23. Când veți intra în țară, și veți sădi tot felul de pomi roditori, roadele lor să le priviți ca netăiate împrejur; timp de trei ani să fie netăiate împrejur pentru voi; să nu mâncați din ele.
24. În al patrulea an, toate roadele să fie închinat Domnului, spre lauda Lui.

25. În al cincilea an, să mâncați roadele, ca ele să vi se înmulțească din ce în ce mai mult: Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.
26. Să nu mâncați nimic cu sînge. Să nu ghiciți după vîrcolaci, nici după nori.
27. Să nu vă tăiați rotund colțurile părului, și să nu-ți razi colțurile bărbii.
28. Să nu vă faceți tăieturi în carne pentru un mort, și să nu vă faceți slove săpate pe voi. Eu sînt Domnul.
29. Să nu-ți necinstești fata, dînd-o să fie curvă, pentruca nu cumva țara să ajungă un loc de curvie, și să se umple de fărădelegi.
30. Să păziți Sabatele Mele, și să cinștiți locașul Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul.
31. Să nu vă duceți la ceice cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.
32. Să te scoli înaintea perilor albi, și să cinstești pe bătrîn. Să te temi de Dumnezeul tău. Eu sînt Domnul.
33. Dacă un străin vine să locuiască împreună cu voi în țara voastră, să nu-l asupriți.
34. Să vă purtați cu străinul care locuiește între voi ca și cu un băștinaș din mijlocul vostru; să-l iubiți ca pe voi înșivă, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.
35. Să nu faceți nedreptate la judecată, nici în măsurile de lungime, nici în greutate, nici în măsurile de încăpere.
36. Să aveți cumpene drepte, greutate drepte, efe (Măsură pentru cereale = cam 20 litri.) drepte, și hine drepte. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care v'am scos din țara Egiptului.
37. Să păziți toate legile Mele și toate poruncile Mele, și să le împliniți. Eu sînt Domnul.“

20

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
2. „Spune copiilor lui Israel:
„Dacă un om dintre copiii lui Israel sau dintre străinii cari locuiesc în Israel, dă lui Moloh pe unul din copiii lui, omul acela să fie pedepsit cu moartea: poporul din țară să-l ucidă cu pietre.
3. Și Eu Îmi voi întoarce Fața împotriva omului acela, și-l voi nimici din mijlocul poporului său, pentrucă a dat lui Moloh pe unul din copiii săi, a spurcat locașul Meu cel sfînt, și a necinstit Numele Meu cel sfînt.
4. Dacă poporul țării închide ochii față de omul acela, care dă lui Moloh copii de ai săi, și nu-l omoară,
5. Îmi voi întoarce Eu Fața împotriva omului acela și împotriva familiei lui, și-l voi nimici din mijlocul poporului lui, împreună cu toți cei ce curvesc ca el cu Moloh.
6. Dacă cineva se duce la cei ce cheamă pe morți și la ghicitori, ca să curvească după ei, Îmi voi întoarce Fața împotriva omului acela, și-l voi nimici din mijlocul poporului lui.
7. Voi, să vă sfințiți, și să fiți sfinți, căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.
8. Să păziți legile Mele, și să le împliniți. Eu sînt Domnul, care vă sfințesc.
9. Dacă un om oarecare blastămă pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea; a blestemat pe tatăl său sau pe mama sa: sîngele lui să cadă asupra lui.
10. Dacă un om preacurvește cu o femeie măritată, dacă preacurvește cu nevasta aproapelui său, omul acela și femeia aceea preacurvari să fie pedepsiți cu moartea.
11. Dacă un om se culcă cu nevasta tatălui său, și descopere astfel goliciunea tatălui său, omul acela și femeia aceea să fie pedepsiți cu moartea; sîngele lor să cadă asupra lor.
12. Dacă un om se culcă cu noru-sa, amîndoi să fie pedepsiți cu moartea; au făcut o amestecătură de sînge: sîngele lor să cadă asupra lor.
13. Dacă un om se culcă cu un om cum se culcă cineva cu o femeie, amîndoi au făcut un lucru scîrbos; să fie pedepsiți cu moartea, sîngele lor să cadă asupra lor.
14. Dacă un om ia de nevastă pe fată și pe mama ei, este o nelegiuire: să-i ardă în foc, pe el și pe ele, ca nelegiuirea aceasta să nu fie în mijlocul vostru.

15. Dacă un om se culcă cu o vită, să fie pedepsit cu moartea; și vita s' o omorîți.
16. Dacă o femeie se apropie de o vită, ca să curvească cu ea, să ucizi și pe femeie și pe vită; să fie omorîte: sîngele lor să cadă asupra lor.
17. Dacă un om ia pe soru-sa, fata tatălui său sau fata mamei lui, dacă îi vede goliciunea ei și ea îi vede pe a lui, este o mișelie; să fie nimiciți subțochii copiilor poporului lor; el a descoperit goliciunea sorei lui, își va lua pedeapsa pentru păcatul lui.
18. Dacă un om se culcă cu o femeie care este la sorocul femeilor, și-i descopere goliciunea, dacă-i descopere scurgerea, și ea își descopere scurgerea sîngelui ei, amîndoi să fie nimiciți din mijlocul poporului lor.
19. Să nu descoperi goliciunea sorei mamei tale, nici a sorei tatălui tău, căci înseamnă să descoperi pe ruda ta de aproape: amîndoi aceștia își vor lua pedeapsa păcatului.
20. Dacă un om se culcă cu mătușă-sa, a descoperit goliciunea unchiului său; își vor lua pedeapsa păcatului lor: vor muri fără copii.
21. Dacă un om ia pe nevasta fratelui său, este o necurăție; a descoperit goliciunea fratelui său: nu vor avea copii.
22. Să păziți toate legile Mele și toate poruncile Mele, și să le împliniți, pentruca țara în care vă duc să vă așez, să nu vă verse din gura ei.
23. Să nu trăiți după obiceiurile neamurilor, pe cari le voi izgoni dinaintea voastră; căci ele au făcut toate aceste lucruri, și Mi-este scîrbă de ele.
24. V'am spus: „Voi le veți stăpîni țara; Eu vă voi da-o în stăpînire: este o țară în care curge lapte și miere.” Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru, care v'am pus de o parte dintre popoare.
25. Să faceți deosebire între dobitoacele curate și necurate, între păsările curate și necurate, ca să nu vă spurcați prin dobitoacele, prin păsările, prin toate tîrîtoarele de pe pămînt, pe cari v'am învățat să le deosebiți ca necurate.
26. Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sînt sfînt, Eu, Domnul; Eu v'am pus de o parte dintre popoare, ca să fiți ai Mei.
27. Dar dacă un om sau o femeie cheamă duhul unui mort, sau se îndeletnicește cu ghicirea, să fie pedepsiți cu moartea; să-i uciideți cu pietre: sîngele lor să cadă asupra lor.“

21

1. Domnul a zis lui Moise: „Vorbește preoților, fiilor lui Aaron, și spune-le: „Un preot să nu se atingă de un mort din poporul său, ca să nu se facă necurat;
2. afară de rudele lui cele mai de aproape, de mama lui, de tatăl lui, de fiul lui, de fratele lui,
3. și de soru-sa care-i încă fecioară, stă lîngă el și nu este măritată, afară de aceștia, să nu se atingă de niciun alt mort.
4. Ca unul care este fruntaș în poporul lui, să nu se facă necurat, atingîndu-se de un mort.
5. Preoții să nu-și facă un loc pleșuv în cap, pentru un mort, să nu-și radă colțurile bărbii, și să nu-și facă tăieturi în carne.
6. Să fie sfinți pentru Dumnezeul lor, și să nu necinstească Numele Dumnezeului lor; căci ei aduc Domnului jertfele mistuite de foc, mîncarea Dumnezeului lor: de aceea să fie sfinți.
7. Să nu-și ia de nevastă o curvă sau o spurcată, nici o femeie lăsată de bărbatul ei, căci ei sînt sfinți pentru Dumnezeul lor.
8. Să-l socotești ca sfînt, căci el aduce mîncarea Dumnezeului tău; el să fie sfînt pentru tine, căci Eu sînt sfînt, Eu, Domnul, care vă sfințesc.
9. Dacă fata unui preot se necinstește curvind, necinstește pe tatăl ei: să fie arsă în foc.
10. Preotul care este mare preot între frații lui, pe capul căruia a fost turnat untdelemnul pentru ungere, și care a fost închinat în slujba Domnului și îmbrăcat în veșminte sfințite, să nu-și descopere capul, și să nu-și sfîșie veșmintele.
11. Să nu se ducă la niciun mort; să nu se facă necurat, și să nu se atingă nici chiar de tatăl său sau de mama sa.
12. Să nu iasă din sfîntul locaș, și să nu necinstească sfîntul locaș al Dumnezeului său; căci

untdelemnul ungerii Dumnezeului său este o cunună pe el. Eu sînt Domnul.

13. Femeia pe care o va lua el de nevastă, să fie fecioară.

14. Să nu ia nici o văduvă, nici o femeie despărțită de bărbat, nici o femeie spurcată sau curvă; ci femeia pe care o va lua de nevastă din poporul său, să fie fecioară.

15. Să nu-și necinstească sămînța în poporul lui; căci Eu sînt Domnul, care-l sfințesc.“

16. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

17. „Vorbește lui Aaron, și spune-i:

„Niciun om din neamul tău și din urmașii tăi care va avea o meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă mîncarea Dumnezeului lui.

18. Niciun om care va avea o meteahnă trupească nu va putea să se apropie: și anume nici un om orb, șchiop, cu nasul cîrn sau cu un mădular mai lung;

19. nici un om cu piciorul frînt sau cu mîna frîntă;

20. nici un om ghebos sau pipernicit, cu albeață în ochi, care are rîie, pecingine sau boșit.

21. Niciun om din neamul preotului Aaron, care va avea vreo meteahnă trupească, să nu se apropie ca să aducă Domnului jertfele mistuite de foc; are o meteahnă trupească: să nu se apropie ca să aducă mîncarea Dumnezeului lui.

22. Din mîncarea Dumnezeului lui, fie lucruri prea sfinte, fie lucruri sfinte, va putea să mănînce.

23. Dar să nu se ducă la perdeaua dinlăuntru, și să nu se apropie de altar, căci are o meteahnă trupească; să nu-Mi necinstească locașurile Mele cele sfinte, căci Eu sînt Domnul, care îi sfințesc.“

24. Astfel a vorbit Moise lui Aaron și fiilor săi, și tuturor copiilor lui Israel.

22

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. Vorbește lui Aaron și fiilor lui, ca să se ferească de lucrurile sfinte, cari Îmi sînt închinete de copiii lui Israel, și să nu necinstească Numele Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul.

3. Spune-le:

„Orice om dintre urmașii voștri și din neamul vostru, care se va apropia de lucrurile sfinte pe cari le închină Domnului copiii lui Israel, și care va avea pe el o necurăție, omul acela să fie nimicit dinaintea Mea. Eu sînt Domnul.

4. Orice om din neamul lui Aaron, care va avea lepră sau scurgere de sămînță, să nu mănînce din lucrurile sfinte pînă nu va fi curat. Tot așa și cel ce se va atinge de cineva spurcat prin atingerea de vreun mort, de cel ce va avea o lepădare de sămînță în somn,

5. cel ce se va atinge de o tîrîtoare și se va spurca, sau un om atins de vreo necurăție oarecare și care se va fi făcut necurat prin ea.

6. Cine se va atinge de aceste lucruri, va fi necurat pînă seara; să nu mănînce din lucrurile sfinte, decît după ce își va scălda trupul în apă;

7. după asfințitul soarelui, va fi curat; și în urmă va mînce din lucrurile sfinte, căci aceasta este hrana lui.

8. Să nu mănînce dintr'o vită moartă sau sfișiată, ca să nu se spurce cu ea. Eu sînt Domnul.

9. Să păzească poruncile Mele, ca să nu-și ia pedeapsa pentru păcatul lor și să nu moară, pentru că au necinstit lucrurile sfinte. Eu sînt Domnul, care îi sfințesc.

10. Nici un străin să nu mănînce din lucrurile sfinte; cel ce locuiește la un preot ca oaspe, și cel tocmit cu ziua, să nu mănînce din lucrurile sfinte.

11. Dar robul cumpărat de preot cu preț de argint, va putea să mănînce, tot așa și cel născut în casa lui; ei să mănînce din hrana lui.

12. Fata unui preot, măritată după un străin, să nu mănînce din lucrurile sfinte aduse jertfă prin ridicare.

13. Dar fata unui preot, care va fi rămas văduvă sau despărțită de bărbat, fără să aibă copii, și care se va întoarce în casa tatălui său, ca atunci cînd era fată, va putea să mănînce din hrana tatălui ei.

Dar niciun străin să nu mănînce din ea.

14. Dacă un om mănîncă dintr'un lucru sfînt, fără să bage de seamă, să dea preotului prețul lucrului

sfânt, adăugînd încă o cincime la el.

15. Preoții să nu necinstească lucrurile sfinte aduse de copiii lui Israel, pe cari le-au adus ei Domnului ca jertfă prin ridicare;

16. ei vor face să apese astfel asupra lor păcatul de care s'ar face vinovați mîncînd din lucrurile sfinte: căci Eu sînt Domnul, care îi sfințesc.“

17. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

18. „Vorbește lui Aaron și fiilor lui, și tuturor copiilor lui Israel, și spune-le:

„Orice om din casa lui Israel sau dintre străinii din Israel, care va aduce o ardere de tot Domnului, fie pentru împlinirea unei juruințe, fie ca dar de bună voie,

19. să ia o parte bărbătească fără cusur din boi, miei sau capre, pentruca jertfa să fie primită.

20. Să nu aduceți niciuna care să aibă vreun cusur, căci n'ar fi primită.

21. Dacă un om aduce Domnului din boi sau din oi o jertfă de mulțămire, fie pentru împlinirea unei juruințe, fie ca dar de bună voie, vita pentru jertfă să fie fără cusur, ca să fie primită; să n'aibă niciun cusur în ea.

22. Să n'aduceți niciuna care să fie oarbă, slută, sau ciuntită, care să aibă bube, rîie sau pecingine; din acestea să n'aduceți pe altar ca jertfă mistuită de foc înaintea Domnului.

23. Ca dar de bună voie vei putea să jertfești un bou sau un miel cu un mădular prea lung sau prea scurt; dar, ca dar pentru împlinirea unei juruințe, nu va fi primit.

24. Să n'aduceți Domnului un dobitoc cu boașele frînte, stricate, smulse sau tăiate; să nu-l aduceți ca jertfă în țara voastră.

25. Nici să nu luați dela străin vreunul din aceste dobitoace, ca să-l aduceți ca mîncare Dumnezeului vostru; căci sînt sluțite, au metehne: și n'ar fi primite.“

26. Domnul a zis lui Moise:

27. „Vițelul, mielul sau iedul, după naștere, să mai rămînă șapte zile cu mamă-sa, și apoi, dela a opta zi înainte, va fi primit să fie adus Domnului ca jertfă mistuită de foc.

28. Vaca, oaia sau capra, să n'o junghiați ca jertfă în aceeaș zi cu fătul lor.

29. Cînd veți aduce Domnului o jertfă de mulțămire, s'o aduceți așa ca să fie primită.

30. Vita să se mănînce în aceeaș zi; să nu lăsați nimic din ea pînă a doua zi dimineața. Eu sînt Domnul.

31. Să păziți poruncile Mele, și să le împliniți. Eu sînt Domnul.

32. Să nu necinstiți Numele Meu cel sfânt, ca să fiu sfințit în mijlocul copiilor lui Israel. Eu sînt Domnul, care vă sfințesc,

33. și care v'am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeul vostru. Eu sînt Domnul.“

23

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:

„Iată sărbătorile Domnului, pe cari le veți vesti ca adunări sfinte, iată sărbătorile Mele:

3. Șase zile să lucrați; dar ziua a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfîntă. Să nu faceți nici o lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului, în toate locuințele voastre.

4. Iată sărbătorile Domnului, cu adunări sfinte, pe cari le veți vesti la vremile lor hotărîte.

5. În luna întâia, în a patrusprezecea zi a lunii, între cele două seri, vor fi Paștele Domnului.

6. Și în a cinsprezecea zi a lunii acesteia, va fi sărbătoarea azimilor în cinstea Domnului; șapte zile să mîncăți azimi.

7. În ziua întâia, să aveți o adunare sfîntă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă.

8. Șapte zile să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. În ziua a șaptea să fie o adunare sfîntă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă.“

9. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

10. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:

„Cînd veți intra în țara pe care v'o dau, și cînd veți secera sămănăturile, să aduceți preotului un snop, ca pîrgă a secerișului vostru.

11. El să legene snopul într' o parte și într' alta înaintea Domnului, ca să fie primit: preotul să-l legene într' o parte și într' alta, a doua zi după Sabat.
12. În ziua când veți legăna snopul, să aduceți, ca ardere de tot Domnului, un miel de un an fără cusur;
13. să adăugați la el două zecimi de efă din floarea făinii, frământată cu untdelemn, ca dar de mâncare mistuit de foc, de un miros plăcut Domnului; și să aduceți o jertfă de băutură de un sfert de hin de vin.
14. Să nu mâncați nici pâine, nici spice prăjite sau pisate, pînă în ziua aceasta, când veți aduce un dar de mâncare Dumnezeului vostru. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri, în toate locurile în cari veți locui.
15. De a doua zi după Sabat, din ziua când veți aduce snopul ca să fie legănat într' o parte și într' alta, să numărați șapte săptămîni întregi.
16. Să numărați cincizeci de zile pînă în ziua care vine după al șaptelea Sabat; și atunci să aduceți Domnului un nou dar de mâncare.
17. Să aduceți din locuințele voastre două pîni, ca să fie legămate într' o parte și într' alta; să fie făcute cu două zecimi de efă din floarea făinii, și coapte cu aluat: acestea sînt cele dintîi roade pentru Domnul.
18. Afară de aceste pîni, să aduceți ca ardere de tot Domnului șapte miei de un an fără cusur, un vițel și doi berbeci; să adăugați la ei darul de mâncare și jertfa de băutură obicinuite, ca dar de mâncare mistuit de foc, de un miros plăcut Domnului.
19. Să aduceți și un țap ca jertfă de ispășire, și doi miei de un an ca jertfă de mulțămire.
20. Preotul să legene aceste dobitoace într' o parte și într' alta ca dar legănat înaintea Domnului, împreună cu pînea adusă ca pîrgă și cu cei doi miei: ele să fie închinat Domnului, și să fie ale preotului.
21. În aceeaș zi, să vestiți sărbătoarea, și să aveți o adunare sfîntă: atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri, în toate locurile în cari veți locui.
22. Când veți secera sămănturile din țara voastră, să lași nesecerat un colț din cîmpul tău, și să nu strîngi ce rămîne de pe urma secerătorilor. Să lași săracului și străinului aceste spice. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.“
23. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
24. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:
„În luna a șaptea, în cea dintîi zi a lunii, să aveți o zi de odihnă, vestită cu sunet de trîmbițe, și o adunare sfîntă.
25. Atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.“
26. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
27. „În ziua a zecea a acestei a șaptea luni, va fi ziua ispășirii: atunci să aveți o adunare sfîntă, să vă smeriți sufletele, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc.
28. Să nu faceți nici o lucrare în ziua aceea, căci este ziua ispășirii, când trebuie făcută ispășire pentru voi înaintea Domnului, Dumnezeului vostru.
29. Oricine nu se va smeri în ziua aceea, va fi nimicit din poporul lui.
30. Pe oricine va face în ziua aceea vreo lucrare oarecare, îl voi nimici din mijlocul poporului lui.
31. Să nu faceți nici o lucrare atunci. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri, în toate locurile în cari veți locui.
32. Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua pînă în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru.“
33. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:
34. „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le:
„În a cincisprezecea zi a acestei a șaptea luni, va fi sărbătoarea corturilor, în cinstea Domnului, timp de șapte zile.
35. În ziua întîi să fie o adunare sfîntă: să nu faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei.
36. Timp de șapte zile, să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc. A opta zi, să aveți o adunare sfîntă, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc; aceasta să fie o adunare de sărbătoare: să nu

faceți nici o lucrare de slugă în timpul ei.

37. Acestea sînt sărbătorile Domnului, în cari veți vesti adunări sfinte, ca să se aducă Domnului jertfe mistuite de foc, arderi de tot, daruri de mîncare, jertfe de vite și jertfe de băutură, fiecare lucru la ziua hotărîtă.

38. Afară de aceasta să păziți Sabatele Domnului, și să vă aduceți darurile voastre Domnului, să aduceți toate jertfele făcute pentru împlinirea unei juruințe și toate darurile vostre făcute de bună voie.

39. În a cincisprezecea zi a lunii acesteia a șaptea, cînd veți strînge rodurile țării, să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului, timp de șapte zile: cea dintîi zi să fie o zi de odihnă, și a opta să fie tot o zi de odihnă.

40. În ziua întîi să luați poame din pomii cei frumoși, ramuri de finici, ramuri de copaci stufoși și de sălcii de rîu, și să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, șapte zile.

41. În fiecare an să prăznuiți sărbătoarea aceasta în cinstea Domnului, timp de șapte zile. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri. În luna a șaptea s'o prăznuiți.

42. Șapte zile să locuiți în corturi; toți băștinașii din Israel să locuiască în corturi,

43. pentruca urmașii voștri să știe că am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, după ce i-am scos din țara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.“

44. Așa a spus Moise copiilor lui Israel cari sînt sărbătorile Domnului.

24

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

2. „Poruncește copiilor lui Israel să-ți aducă pentru sfeșnic untdelemn curat de măline tescuite, ca să țină candelile aprinse neîncetat.

3. Aaron să-l pregătească dincoace de perdeaua dinlăuntru, care este înaintea mărturiei, în cortul întîlnirii, pentruca să ardă neîncetat de seara pînă dimineața în fața Domnului. Aceasta este o lege vecinică pentru urmașii voștri.

4. Să așeze candelile în sfeșnicul de aur curat, ca să ardă neîncetat înaintea Domnului.

5. Să iei floare de făină, și să faci din ea douăsprezece turte; fiecare turtă să fie făcută din două zecimi de efă.

6. Să le pui în două șiruri, cîte șase în fiecare șir, pe masa de aur curat, înaintea Domnului.

7. Peste fiecare șir să pui tămîie curată, care să fie pe pîne ca aducere aminte, ca un dar de mîncare mistuit de foc înaintea Domnului.

8. În fiecare zi de Sabat să se pună aceste pîni înaintea Domnului, neîncetat: acesta este un legămînt vecinic pe care-l vor ținea copiii lui Israel.

9. Pînile acestea să fie ale lui Aaron și ale fiilor lui, și să le mănînce într'un loc sfînt; căci ele sînt pentru ei un lucru prea sfînt, o parte din darurile de mîncare mistuite de foc înaintea Domnului. Aceasta este o lege vecinică.“

10. Fiul unei femei israelite și al unui bărbat egiptean, venind în mijlocul copiilor lui Israel, s'a certat în tabără cu un bărbat israelit.

11. Fiul femeii israelite a hulit și a blestemat Numele lui Dumnezeu. L-au adus la Moise. Mamă-sa se numea Șelomit, fata lui Dibri, din seminția lui Dan.

12. L-au aruncat în temniță, pînă va spune Moise ce va porunci Domnul.

13. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

14. „Scoate din tabără pe cel ce a hulit; toți ceice l-au auzit, să-și pună mîinile pe capul lui, și toată adunarea să-l ucidă cu pietre.

15. Să vorbești copiilor lui Israel, și să le spui: «Oricine va blestema pe Dumnezeul lui, își va lua pedeapsa pentru păcatul lui.

16. Cine va blestema Numele Domnului, va fi pedepsit cu moartea: toată adunarea să-l ucidă cu pietre. Fie străin, fie băștinaș, să moară, pentrucă a hulit Numele lui Dumnezeu.

17. Cine va da unui om o lovitură de moarte, să fie pedepsit cu moartea.

18. Cine va da unui dobitoc o lovitură de moarte, să-l înlocuiască: viață pentru viață.

19. Dacă cineva rănește pe aproapele lui, să i se facă așa cum a făcut și el:
20. frîntură pentru frîntură, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte; să i se facă aceeaș rană pe care a făcut-o el aproapelui său.
21. Cine va ucide un dobitoc, să-l înlocuiască; dar cine va ucide un om, să fie pedepsit cu moartea.
22. Să aveți aceeaș lege pentru străin ca și pentru băștinaș; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.“
23. Moise a vorbit copiilor lui Israel; au scos afară din tabără pe cel ce hulise, și l-au ucis cu pietre. Copiii lui Israel au făcut după porunca pe care o dăduse lui Moise Domnul.

25

1. Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai, și a zis:
2. „Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:
„Cînd veți intra în țara pe care v’o dau, pămîntul să se odihnească, să țină un Sabat în cinstea Domnului.
3. Șase ani să-ți semeni ogorul, șase ani să-ți tai via, și să strîngi roadele.
4. Dar anul al șaptelea să fie un Sabat, o vreme de odihnă pentru pămînt, un Sabat ținut în cinstea Domnului: în anul acela să nu-ți semeni ogorul, și să nu-ți tai via.
5. Să nu seceri ce va ieși din grăunțele căzute dela seceriș, și să nu culegi strugurii din via ta netăiată: acesta să fie un an de odihnă pentru pămînt.
6. Ceeace va ieși dela sine din pămînt în timpul Sabatului lui, să vă slujească de hrană, ție, robului și roabei tale, celui tocmit de tine cu ziua și străinului care locuiește cu tine,
7. vitelor tale și fiarelor din țara ta; tot venitul pămîntului să slujească de hrană.
8. Să numeri șapte săptămîni de ani, de șapte ori șapte ani, și zilele acestor șapte săptămîni de ani vor face patruzeci și nouă de ani.
9. În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trîmbița răsunătoare; în ziua ispășirii, să sunați cu trîmbița în toată țara voastră.
10. Și să sfințiți astfel anul al cincizecilea, să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui, și fiecare din voi să se întoarcă în familia lui.
11. Anul al cincizecilea să fie pentru voi anul de veselie; atunci să nu sămănați, să nu secerați ce vor aduce ogoarele dela ele, și să nu culegeți via netăiată.
12. Căci este anul de veselie: să-l priviți ca ceva sfînt. Să mîncăți ce vă vor da ogoarele voastre.
13. În anul acesta de veselie, fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui.
14. Dacă vindeți ceva aproapelui vostru, sau dacă cumpărați ceva dela aproapele vostru, niciunul din voi să nu înșele pe fratele lui.
15. Să cumperi dela aproapele tău, socotind anii dela anul de veselie, și el să-ți vîndă socotind anii de rod.
16. Cu cît vor fi mai mulți ani, cu atît să ridici prețul; și cu cît vor fi mai puțini ani, cu atît să-l scazi; căci el îți vinde numai numărul secerișurilor.
17. Niciunul din voi să nu înșele deci pe aproapele lui, și să te temi de Dumnezeul tău; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru.
18. Împliniți legile Mele, păziți poruncile Mele și împliniți-le; și veți locui fără frică în țară.
19. Țara își va da rodurile, veți mîncă din ele și vă veți sătura, și veți locui fără frică în ea.
20. Dacă veți zice: „Ce vom mîncă în anul al șaptelea, fiindcă nu vom sămăna și nu vom strînge rodurile?“
21. Eu vă voi da binecuvîntarea Mea în anul al șaselea, și pămîntul va da roade pentru trei ani.
22. Cînd veți sămăna în anul al optulea, veți mîncă tot din vechile roduri; pînă la al nouălea an, pînă la noile roduri, veți mîncă tot din cele vechi.
23. Pămînturile să nu se vîndă de veci; căci țara este a Mea, iar voi sînteți la Mine ca niște străini și venetici.
24. De aceea în toată țara pe care o veți stăpîni, să dați dreptul de răscumpărare pentru pămînturi.

25. Dacă fratele tău sărăcește și vinde o bucată din moșia lui, cel ce are dreptul de răscumpărare, ruda lui cea mai de aproape, să vină și să răscumpere ce a vândut fratele său.
26. Dacă un om n'are pe nimeni care să aibă dreptul de răscumpărare, și-i stă în putință lui singur să facă răscumpărarea,
27. să socotească anii dela vânzare, să dea înapoi cumpărătorului ce prisosește, și să se întoarcă la moșia lui.
28. Dacă n'are cu ce să-i dea înapoi, lucrul vândut să rămână în mâinile cumpărătorului pînă la anul de veselie; la anul de veselie, el să se întoarcă la moșia lui, și cumpărătorul să iasă din ea.
29. Dacă un om vinde o casă de locuit într'o cetate înconjurată cu ziduri, să aibă drept de răscumpărare pînă la împlinirea unui an dela vânzare; dreptul lui de răscumpărare să țină un an.
30. Dar dacă această casă, așezată într'o cetate înconjurată cu ziduri, nu este răscumpărată înainte de împlinirea unui an întreg, ea va rămînea de veci cumpărătorului și urmașilor lui; iar în anul de veselie să nu iasă din ea.
31. Casele din sate, cari nu sînt înconjurate cu ziduri, să fie privite ca țarini de pămînt: ele vor putea fi răscumpărate, și cumpărătorul va ieși din ele în anul de veselie.
32. Cît privește cetățile Leviților și casele pe cari le vor avea ei în aceste cetăți, Leviții să aibă un drept necurmat de răscumpărare.
33. Cine va cumpăra dela Leviți o casă, să iasă în anul de veselie din casa vîndută lui și din cetatea în care o avea; căci casele din cetățile Leviților sînt averea lor în mijlocul copiilor lui Israel.
34. Ogoarele așezate în jurul cetăților Leviților nu se vor putea vinde; căci ei le vor stăpîni de veci.
35. Dacă fratele tău sărăcește, și nu mai poate munci lîngă tine, să-l sprijinești, fie ca străin, fie ca venetic, ca să trăiască împreună cu tine.
36. Să nu iei dela el nici dobîndă nici camătă: să te temi de Dumnezeuul tău, și fratele tău să trăiască împreună cu tine.
37. Să nu-i împrumuți banii tăi cu dobîndă, și să nu-i împrumuți merindele tale pe camătă.
38. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul tău, care v'am scos din țara Egiptului, ca să vă dau țara Canaanului, ca să fiu Dumnezeuul vostru.
39. Dacă fratele tău sărăcește lîngă tine, și se vinde ție, să nu-l pui să-ți facă muncă de rob.
40. Ci să fie la tine ca un om tocmit cu ziua, ca un venetic; să stea în slujba ta pînă la anul de veselie.
41. Atunci să iasă dela tine, el și copiii lui cari vor fi cu el, și să se întoarcă în familia lui, la moșia părinților lui.
42. Căci ei sînt slujitorii Mei, pe cari i-am scos din țara Egiptului; să nu fie vînduți cum se vînd robii.
43. Să nu-l stăpînești cu asprime, și să te temi de Dumnezeuul tău.
44. Dacă vrei să ai robi și roabe, să-i iei dela neamurile cari vă înconjoară; dela ele să cumpărați robi și roabe.
45. Veți putea să-i cumpărați și dintre copiii străinilor cari vor locui la tine, și din familiile lor, pe cari le vor naște în țara voastră; ei vor fi averea voastră.
46. Îi puteți lăsa moștenire copiilor voștri după voi, ca pe o moșie; și puteți să-i țineți astfel robi pe veci. Dar cît despre frații voștri, copiii lui Israel, niciunul din voi să nu stăpînească pe fratele său cu asprime.
47. Dacă un străin, sau un venetic se îmbogățește, și fratele tău sărăcește lîngă el, și se vinde străinului care locuiește la tine sau vreunuia din familia străinului,
48. el să aibă dreptul de răscumpărare, după ce se va fi vîndut: unul din frații lui să poată să-l răscumpere.
49. Unchiul lui, sau fiul unchiului lui, sau una din rudele lui de aproape, va putea să-l răscumpere; sau, dacă are mijloace, să se răscumpere singur.
50. Să facă socoteala cu cel ce l-a cumpărat, din anul cînd s'a vîndut pînă în anul de veselie; și prețul de plătit va atîrna de numărul anilor, cari vor fi prețuiți ca ai unui om tocmit cu plată.
51. Dacă mai sînt încă mulți ani pînă la anul de veselie, își va plăti răscumpărarea după prețul anilor acelora și să-l scadă din prețul cu care a fost cumpărat;

52. dacă mai rămân puțini ani pînă la anul de veselie, să le facă socoteala, și să-și plătească răscumpărarea după acești ani.
53. Să fie la el ca unul tocmit cu anul; și acela la care va fi, să nu se poarte cu asprime cu el subț ochii tăi.
54. Iar dacă nu este răscumpărat în niciunul din aceste feluri, să iasă dela el în anul de veselie, el și copiii lui cari vor fi împreună cu el.
55. Căci copiii lui Israel sînt robii Mei; ei sînt robii Mei, pe cari i-am scos din țara Egiptului. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.

26

1. Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip cioplit, nici stîlp de aducere aminte; să nu puneți în țara voastră nici o piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.
2. Să păziți Sabatele Mele, și să cinstiți locașul Meu cel sfînt. Eu sînt Domnul.
3. Dacă veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini,
4. vă voi trimete ploi la vreme, pămîntul își va da roadele, și pomii de pe cîmp își vor da rodirile.
5. Ahea veți treiera grîul, și veți începe culesul viei, și culesul viei va ținea pînă la sămănătură; veți avea pîne din belșug, veți mînca și vă veți sătura și veți locui fără frică în țara voastră.
6. Voi* da pace în țară, și nimeni nu vă va turbura somnul; voi face să piară din țară fiarele sălbatice, și sabia nu va trece prin țara voastră.
7. Veți urmări pe vrăjmașii voștri, și ei vor cădea uciși de sabie înaintea voastră.
8. Cinci din voi vor urmări o sută, și o sută din voi vor urmări zece mii, și vrăjmașii voștri vor cădea uciși de sabie înaintea voastră.
9. Eu Mă voi întoarce spre voi, vă voi face să creșteți, vă voi înmulți, și Îmi voi ținea legămîntul Meu cu voi.
10. Veți mînca din roadele cele vechi, și veți scoate afară pe cele vechi, ca să faceți loc celor noi.
11. Îmi voi așeza locașul Meu în mijlocul vostru, și sufletul Meu nu vă va urî.
12. Voi umbla în mijlocul vostru; Eu voi fi Dumnezeuul vostru, și voi veți fi poporul Meu.
13. Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru, care v'am scos din țara Egiptului, care v'am scos din robie; Eu am rupt legăturile jugului vostru, și v'am făcut să mergeți cu capul ridicat.
14. Dar dacă nu Mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci,
15. dacă nesocotiți legile Mele, și dacă sufletul vostru urăște rînduielile Mele, așa încît să nu împliniți toate poruncile Mele și să rupeți legămîntul Meu,
16. iată ce vă voi face atunci. Voi trimete peste voi groaza, lingoarea și frigurile, cari vor face să vi se stingă ochii, și să piară viața din voi. Sămînța o veți sămăna în zădar, căci o vor mînca vrăjmașii voștri.
17. Îmi voi întoarce Fața împotriva voastră, și veți fi bătuți și veți fugi dinaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor subjugă, și veți fugi fără să fiți urmăriți chiar.
18. Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.
19. Voi frînge mîndria puterii voastre, voi face ca deasupra voastră cerul să fie de fier, și pămîntul de aramă.
20. Vi se va istovi puterea fără folos: pămîntul vostru nu-și va da roadele, și pomii de pe pămînt nu-și vor da rodirile.
21. Dacă și după aceasta vă veți împotrivi, și nu veți voi să Mă ascultați, vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.
22. Voi trimete împotriva voastră fiarele de pe cîmp, cari vă vor lăsa fără copii, vă vor nimici vitele, și vă vor împușina; așa că vă vor rămînea drumurile pustii.
23. Dacă pedepsele acestea nu vă vor îndrepta, și dacă vă veți împotrivi Mie,
24. Mă voi împotrivi și Eu vouă, și vă voi lovi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.
25. Voi face să vină împotriva voastră sabie, care va răsbuna călcarea legămîntului Meu; și cînd vă

veți strînge în cetățile voastre, voi trimete ciurma în mijlocul vostru, și veți fi dați în mînile vrăjmașului.

26. Cînd vă voi trimete lipsă de pîne, zece femei vă vor coace pîne într'un singur cuptor, și vi se va da pînea cu cîntarul; veți mînca, dar nu vă veți sătura.

27. Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, și dacă vă veți împotrivi Mie,

28. Mă voi împotrivi și Eu vouă cu mînie, și vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre.

29. Veți mînca pînă și carnea fiilor voștri, veți mînca pînă și carnea fiicelor voastre.

30. Vă voi nimici înălțimile pentru jertfă, vă voi dărîma stîlpii închinați soarelui, voi arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri, și sufletul Meu[†] vă va urî.

31. Vă voi lăsa cetățile pustii, vă voi pustii locașurile sfinte, și nu voi mai mirosi mirosul plăcut al tămîii voastre.

32. Voi pustii țara, așa că vrăjmașii voștri cari o vor locui vor rămînea încremenți văzînd-o.

33. Vă voi împrăștia printre neamuri, și voi scoate sabia după voi. Țara voastră va fi pustii, și cetățile voastre vor rămînea pustii.

34. Atunci țara se va bucura de Sabatele ei, tot timpul cît va fi pustii și cît veți fi în țara vrăjmașilor voștri; atunci țara se va odihni, și se va bucura de Sabatele ei.

35. Tot timpul cît va fi pustii, va avea odihna pe care n'o avusese în anii voștri de Sabat, cînd o locuiați.

36. În inima acelora dintre voi cari vor mai rămînea în viață, în țara vrăjmașilor lor, voi băga* frica; și îi va urmări pînă și foșnetul unei frunze suflate de vînt; vor fugi ca de sabie, și vor cădea fără să fie urmăriți.

37. Se vor prăvăli unii peste alții ca înaintea săbiei, fără să fie urmăriți. Nu veți putea să stați în picioare în fața vrăjmașilor voștri;

38. veți pieri printre neamuri, și vă va mînca țara vrăjmașilor voștri.

39. Iar pe aceia dintre voi cari vor mai rămînea în viață, îi va apuca durerea pentru fărădelegile lor, în țara vrăjmașilor lor; îi va apuca durerea și pentru fărădelegile părinților lor.

40. Își vor mărturisi fărădelegile lor și fărădelegile părinților lor, călcările de lege pe cari le-au săvîrșit față de Mine, și împotrivirea cu care Mi s'au împotrivit, păcate din pricina cărora

41. și Eu M'am împotrivit lor, și i-am adus în țara vrăjmașilor lor. Și atunci inima lor netăiată împrejur se va smeri, și vor plăti datoria fărădelegilor lor.

42. Atunci Îmi voi aduce aminte de legămîntul Meu cu Iacov, Îmi voi aduce aminte de legămîntul Meu cu Isaac și de legămîntul Meu cu Avraam, și Îmi voi aduce aminte de țară.

43. Țara însă va trebui să fie părăsită de ei, și se va bucura de Sabatele ei în timpul cînd va rămînea pustii departe de ei; și ei vor plăti datoria fărădelegilor lor, pentru că au nesocotit poruncile Mele, și pentru că sufletul lor a urît legile Mele.

44. Dar, și cînd vor fi în țara vrăjmașilor lor, nu-i voi lepăda de tot, și nu-i voi urî pînă acolo încît să-i nimicesc de tot, și să rup legămîntul Meu cu ei; căci Eu sînt Domnul, Dumnezeuul lor.

45. Ci Îmi voi aduce aminte spre binele lor de vechiul legămînt, prin care i-am scos din țara Egiptului, în fața neamurilor, ca să fiu Dumnezeuul lor. Eu sînt Domnul.“

46. Acestea sînt rînduielile, poruncile și legile, pe cari le-a statornicit Domnul între El și copiii lui Israel, pe muntele Sinai, prin Moise.

27

1. Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

„Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le:

2. „Cînd se vor face juruițe Domnului, dacă e vorba de oameni, ei să fie ai Domnului, după prețuirea ta.

3. Iar prețuirea pe care o vei face unui bărbat dela douăzeci pînă la șasezeci de ani, să fie de cincizeci de sicli de argint, după siclul sfîntului locaș:

4. dacă este femeie, prețuirea să fie de treizeci de sicli.

5. Dela cinci pînă la douăzeci de ani, prețuirea să fie de douăzeci de sicli pentru un băiat, și de zece sicli pentru o fată.
6. Dela o lună pînă la cinci ani, prețuirea să fie de cinci sicli de argint pentru un băiat, și de trei sicli de argint pentru o fată.
7. De la șasezeci de ani în sus, prețuirea să fie de cincisprezece sicli pentru un bărbat, și de zece sicli pentru o femeie.
8. Dacă cel ce a făcut juruința este prea sărac ca să plătească prețuirea aceasta făcută de tine, să-l aducă la preot, să-l prețuiască; și preotul să facă o prețuire potrivit cu mijloacele omului acela.
9. Dacă este vorba de dobitoacele cari pot fi aduse ca jertfă Domnului, orice dobitoc care se va da Domnului, va fi ceva sfînt.
10. Să nu-l schimbe, și să nu pună unul rău în locul unuia bun, nici unul bun în locul unuia rău; dacă s'ar întîmpla să se înlocuiască un dobitoc cu altul, și unul și celalt va fi sfînt.
11. Dacă este vorba de dobitoacele necurate, cari nu pot fi aduse ca jertfă Domnului, să aducă dobitocul la preot,
12. care-i va face prețuirea după cum va fi bun sau rău, și va rămînea la prețuirea preotului.
13. Dacă vrea să-l răscumpere, să mai adauge o cincime la prețuirea lui.
14. Dacă cineva își închină Domnului casa, hărăzind-o Domnului ca un dar sfînt, preotul să-i facă prețuirea după cum va fi bună sau rea, și să rămîna la prețuirea făcută de preot.
15. Dacă cel ce și-a închinat Domnului casa, vrea s'o răscumpere, să adauge o cincime la prețul prețuirii ei, și va fi a lui.
16. Dacă cineva închină Domnului un ogor din moșia lui, prețuirea ta să fie după cîtimea de sîmînță pe care o dă, și anume cincizeci de sicli de argint pentru un omer de sîmînță de orz.
17. Dacă își închină Domnului ogorul, cu începere chiar din anul de veselie, să rămîna la prețuirea ta;
18. dar dacă își închină Domnului ogorul după anul de veselie, atunci preotul să-i socotească prețul după numărul anilor cari mai rămîn pînă la anul de veselie, și să-l scadă din prețuirea ta.
19. Dacă cel ce și-a închinat Domnului ogorul, vrea să-l răscumpere, atunci să mai adauge o cincime la argintul prețuit de tine, și ogorul să rămîna al lui.
20. Dacă nu-și răscumpără ogorul, și-l vinde altui om, nu va mai putea fi răscumpărat.
21. Și cînd va ieși cumpărătorul din el la anul de veselie, ogorul acela să fie închinat Domnului, ca ogor hărăzit Lui; să fie moșia preotului.
22. Dacă cineva închină Domnului un ogor cumpărat de el, care nu face parte din moșia lui,
23. preotul să-i socotească prețul după cît face prețuirea pînă la anul de veselie, și omul acela să plătească în aceeași zi prețul hotărît de tine, ca lucru închinat Domnului.
24. În anul de veselie, ogorul să se întoarcă la acela dela care fusese cumpărat și din moșia căruia făcea parte.
25. Toate prețuirile să se facă în sicli sfîntului locaș: siclul are douăzeci de ghere.
26. Nimeni nu va putea să închine Domnului pe întîiul născut din vita lui, care chiar este al Domnului ca întîi născut; fie bou, fie miel, este al Domnului.
27. Dacă este vorba însă de un dobitoc necurat, să-l răscumpere cu prețul prețuit de tine, mai adăugînd încă o cincime; dacă nu este răscumpărat, să fie vîndut după prețuirea ta.
28. Tot ce va dăruia un om Domnului prin făgăduință, din ce are, nu va putea nici să se vîndă, nici să se răscumpere: fie om, fie dobitoc, fie un ogor din moșia lui; tot ce va fi dăruit Domnului prin făgăduință, va fi un lucru prea sfînt pentru Domnul.
29. Niciun om închinat Domnului prin făgăduință nu va putea fi răscumpărat, ci va fi omorît.
30. Orice zeciuială din pămînt, fie din roadele pămîntului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.
31. Dacă vrea cineva să răscumpere ceva din zeciuiala lui, să mai adauge o cincime.
32. Orice zeciuială din cirezi și din turme, din tot ce trece sub toiag, să fie o zeciuială închinată Domnului.
33. Să nu se cerceteze dacă dobitocul este bun sau rău, și să nu se schimbe; dacă se înlocuiește un dobitoc cu un altul, și unul și celalt va fi sfînt, și nu vor putea fi răscumpărați“.

34. Acestea sînt poruncile, pe cari le-a dat lui Moise Domnul pentru copiii lui Israel, pe muntele Sinai.